

METTIS

2 • 2012

Hallitus 2012

Puheenjohtaja, Mettis-lehden toimituskunta **Hannes Lohi-Yhteyshenkilö**

Sari Sinkko
Rummuntie 342, 54410 YLÄMAA
Puh. 0400 599 947
sari.sinkko@pp.inet.fi

Sihteeri, Mettis-lehden toimituskunta

Eila Tähti
Tuurimäentie 14, 02200 ESPOO
Puh. 040 502 8518
eila.tahti@surok.fi

Rahastonhoitaja **Jäsenrekisteri, Messuvastaava** **Rotupöydän yhteyshenkilö**

Kirsi Kovanen
Rauninmäentie 51, 07150 LAUKKOSKI
Puh. 040 510 1757
kirsi.kovanen@kolumbus.fi

Varapuheenjohtaja, Kotisivujen päivitykset

Jenni Mäkinen
Juntinraitti 2, 23660 KALANTI AS
Puh. 040 723 9770
jenni.makinen@uusikaupunki.fi

Palkintovastaava

Larisa Maximova
Multisillankatu 7 E 50, 33750 TAMPERE
Puh. 044 284 9617
nightlegend@dnainternet.net

Mettis pisteet

Kati Nieminen
Luisukatu 4 A 1, 33240 TAMPERE
Puh. 040 776 1395
kati.nieminen@pp3.inet.fi

Jäsen

Henriikka Neittaanmäki
Tilanhoitajankaari 14 C 44, 00790 HELSINKI
Puh. 040 717 6192
henriikka.neittaanmaki@gmail.com

Varajäsen

Päivi Kupila
Halssinlantie 23, 40400 JYVÄSKYLÄ
Puh. 040 767 1789
paivi.kupila@pp.inet.fi

Varajäsen

Anneli Kotola
Markkinatie 15 C 26, 00700 HELSINKI
Puh. 040 835 8021
anneli.kotola@luukku.com

Jäsenmaksut 2012

Varsinainen jäsen	11 € (saa lehden)
Perhejäsen	4 € (ei saa lehteä)
Kasvattajan maksama uusi jäsen	5,5 € (saa lehden)

Norjalainen Metsäkissa ry:n jäseneksi voi liittyä kuka tahansa norjalaisesta metsäkissasta kiinnostunut henkilö maksamalla jäsenmaksun yhdistyksen tilille.

Pankkiyhteys
FI25 5357 1420 0404 59
BIC OKOYFIHH

Jos sinulla ei ole viitenumeroa (löytyy lehden osoitelipukeesta), käytä viitettä 9991. HUOM! Älä kirjoita viestiin/lisätietoihin mitään.

Lähetä maksukuitista kopio sekä nimi ja osoitetietosi jäsenrekisterinhoitajalle, niin yhdistys saa yhteystietosi jäsenlehden postitusta varten.

Jäsenrekisterinhoitajana vuonna 2012 toimii
Kirsi Kovanen
Rauninmäentie 51, 07150 LAUKKOSKI
kirsi.kovanen@kolumbus.fi

Pentulista ja kasvattajaruudut

Yhdistys noudattaa FIFe:n ja Suomen Kissaliiton sääntöjä (Yhteistyösopimus). Pentulistalla sekä kasvattajaruuduissa julkaistaan vain FIFe-kasvattajien FIFe-rekisteröityjä kissoja/kasvattajia. Kasvattajalla pitää olla voimassa oleva kasvattajasopimus asuinmaansa FIFe yhdistyksen kanssa.

Kasvattaja voi tilata kotisivun pentusivulla olevan OnLine-linkin kautta käyttäjätunnukset itselleen ja ne saatuaan päivittää itse pentulistan tietoja. Tunnukset myönnetään vain FIFe-kasvattajille.

Myös kasvattajaruututiedot päivittyvät palvelun kautta. Kasvattajailmoituksen ruutumaksu on 18 eur kalenterivuosi.

Pentuvälittäjä
Sari Sinkko, 0400 599 947
info@norjalainenmetsakissa.fi

Yhdistyksen kotisivu

www.norjalainenmetsakissa.fi
info@norjalainenmetsakissa.fi

Puheenjohtajalta

Vihdoinkin se on alkanut! Nimittäin norjalaisten metsäkissojen terveyskysely. Suunnitelmasta käytäntöön vei pari vuotta, mutta hyvää kannattaa odottaa! Millään muulla rodulla ei ole professori Hannes Lohen ja dosentti Anna-Maija Virtalan ohjauksessa eläinlääketieteen opiskelijan tekemään laajaa terveystutkimusta rodun terveystilanteesta Suomessa tällä hetkellä. Annukka Salon tutkimustapaa on tarkoitus jatkossa hyödyntää myös muilla roduilla, eri henkilön toimesta, jos kiinnostusta löytyy.

Nyt kun olemme saaneet näin arvovaltaisen ja puolueettoman tutkimuksen käyntiin, voimme jokainen kantaa omalta osaltamme kortemme kekoon: Jokaisen kissan terveystiedot ovat tärkeitä. Elossa olevien mutta myös jo edesmenneiden kissojen osalta vastauksia toivotaan mahdollisimman laajasti. Norjalaisia metsäkissoja on Suomessa rekisteröity yli 6000 kappaletta, joten vastauksiakin pitää olla reilusti, että tutkimus on luotettava.

Terveyskyselyn linkin löydät helposti kotisivumme etusivulta. Varaa esille kissan rekisterikirja ja täyttäminen voi alkaa. Jos sinulla ei ole tietokonetta ja haluat osallistua kyselyyn soita kissasi kasvattajalle tai jos et häntä tavoita, vaikkapa jollekin hallituksemme jäsenelle ja hän voi kirjata tulokset puolestasi. Lomakkeen tietoja käsittelee vain tutkimusryhmä, johon kuuluvat kolme yllämainittua henkilöä, ei ketään yhdistyksestämme, eikä yhdistykselle tule mitään tietoa yhdestäkään kissasta yksilöidysti.

Toinen tärkeä asia on Hannes Lohen kissojen geenipankki. Terveyskyselylomake ja geenipankki ovat kaksi eri lomaketta, eli vaikka olisi geenipankkiin lomakkeen täyttänyt tulee silti vastata terveyskyselyyn. (Hannes Lohi kyllä hyödyntää tutkimuksissaan myös terveyskyselyämme). Hallituksen kokouksessa huolestuneena mietimme kuinka helposti ihmiset ajattelevaa, että eihän minun tarvitse kissastani geenipankkiin näytettä antaa kun joku muu sen tekee. Maailmassa on paljon asioita joita odotetaan että "joku muu" tekee, mutta todellisuudessa kyllä meidän jokaisen on tehtävä asioita itse, muuten ei mitään tapahdu. Silloin kun kissa kuolee äkillisesti tai lopetuspäätös joudutaan tekemään äkillisen sairauden myötä (esim. FIP) ja omistajan suunnaton suru tuntuu aivan fyysisenä kipuna, ei tosiaankaan ensimmäisenä tule mieleen että leikataanpa nyt korvat kissalta geenipankkiin. Mutta jos verinäyte on lähetetty terveen kissan rokotuskäynnillä eläinlääkärin luona voi surun hiukan otetta hellitettyään täydentää vain tiedot kissangeenit.fi sivulle.

Emme voi saada tieteellistä ja varmaa tietoa (=geenitestejä) eri sairauksista ennen kuin kaikki yritämme parhaamme ja luovutamme kissoistamme näytteen geenipankkiin, ja sen voi tehdä jo silloin kun kaikki on vielä kunnossa.

Kesästä nauttimisen ohessa osallistutaan vaikka niinä sateisina päivinä norjalaisten kissojen terveystalkoisiin: Täytetään terveystietokysely jokaisesta elämäämme rikastuttaneesta metsäkissasta ja luovutetaan kaikista elossa olevista verinäyte Hannes Lohen kissojen geenipankkiin seuraavalla rokotuskäynnillä. Sitten voimme palkita itsemme rapsuttamalla rakasta kissaamme, joka kehrää meille tyytyväisenä!

Sari Sinkko
puheenjohtaja

Norjalaisten metsäkissojen terveyskysely on julkaistu!

**Kysely on tarkoitettu JOKAISELLE
norjalaisen metsäkissan
omistajalle.**

Vastaaminen terveyskyselyyn tapahtuu sähköisesti joko osoitteessa www.kissangeenit.fi tai www.norjalainenmetsakissa.fi. Linkki kyselyyn löytyy kyseisten internetsivujen etusivuilta.

Kysely tehdään Helsingin yliopiston eläinlääketieteelliselle tiedekunnalle osana eläinlääketieteen opiskelija Annukka Salon lisensiaatintutkielmaa. Työn ohjaajina toimivat professori Hannes Lohi ja yliopistonlehtori Anna-Maija Virtala. Kyselyn onnistumiseen tarvitaan tietoja sadoilta sairailta, terveiltä ja edesmenneiltä kissoilta! Julkaistavista tuloksista ei voi tunnistaa yksittäistä kissaa tai omistajaa. Tiedot käsitellään täysin luottamuksellisesti. Lisätietoja kyselyyn liittyen löytyy kyselyn alkutekstistä.

Vastaamalla kyselyyn osallistut samalla PUOLEN VUODEN ROYAL CANIN -kissanruokien arvontaan!

VALOKUVA- JA KIRJOITUSKILPAILU

Lemmikki mukana harrastuksissa
Kerro tapahtumat kuvin ja/tai tekstein.

Kilpailuaika päättyy 15. elokuuta.

Lähetä kuvat/tekstit osoitteella
mettis@norjalainenmetsakissa.fi

Kolme kiintoisinta palkitaan kissanruoka palkinnoilla
Hallitus pidättää oikeuden julkaista kilpailun tuloksia tulevissa
jäsenlehdissä

KOULUTUSTA

Aika: 29.9.2012

Paikka: Jokimaan ravikeskus, Jokimaankatu 6, Lahti

Luennoitsija: Populaatio- ja molekyyliogenetiikko Jaana Tähtinen
Ohjelma: Kissan kasvatus norjalaisen metsäkissan geneettisestä
näkökulmasta
Kissan kasvatuksen tavoiteohjelma.

Seuraa www.norjalainenmetsakissa.fi ajankohtaista-sivua, jonne
tulee koulutuspäivästä lisätietoa.

ERIKOISNÄYTTELY 11.-12.8.2012

Näyttelypaikka: Hotelli Rantapuisto/4Event Areena, Ramsin-
niementie 14, Helsinki

Uudenmaan Rotukissayhdistys järjestää elokuussa kansain-
välisen, täysillä sertioikeuksilla palvelevan näyttelyn kuudelle
eurooppalaiselle alkuperäisrodulle eli roduille NFO, SIB, EUR,
MAN, CYM ja CHA.

Kutsu ja lisätietoja kotisivulta www.urk.fi

Yhdistyksen tuki DNA-näytteenottoon

Yhdistys tukee Hannes Lohen geenipankin DNA-näytteen ottoa
10 eur/kissa.

Tuki maksetaan lääkärlaskua vastaan, johon on näytteenotto
eritelty.

Erilainen pääsiäinen

Tervehdys kissatuttavani... Meille sattui kohtuullisen kummia tapahtumia viime pääsiäisen aikoihin. Meillä oli edessämme varsin rauhallinen pääsiäinen. Perhe oli lähtenyt lomamatkalle hälinällä pitkäperjantaina ja siitä alkoi vähän hiljaisempi jakso. Mamma kävi meitä välillä moikkailemassa ja viihdyttämässä sekä ennen kaikkea tarjoilemassa herkkuja. Muutoin elelimme rauhaisaa elämäämme. Maanantaina SE sitten tapahtui. Perhe palasi matkaltaan... Heillä oli mukanaan karvainen otus, koiraksi kutsuttu. Se on puolet pienempi kuin minä ja siltä puuttu lähes täysin häntä. Lisäksi siitä irtoaa niitä koiramaisia haukauksia kun sen lähettyvillä liikuskelee. Ensi järkytys oli valtava. No ei hätää... Mamma oli vielä kanssamme, ehkä hän veisi sen mukanaan!!! Otus jäi kuitenkin yöksi. Isäntä otti sen makuuhuoneeseensa mukaan

ja jätti minut ja kissakaverit oven ulkopuolelle sulkien oven perässään. Minulla kun on muutoinkin suljettujen ovien syndrooma... miksi hän sen oven sulki? Olisin niin mielelläni mennyt vähän maikoilemaan sänkyyn nyt kun perhekin on taas kotosalla.

Ensimmäiset päivät päätimme kaverien kanssa liuskella vähän rauhallisemmin... vähän niinkuin hiipien. Emäntä naureskeli, että menemme kuin hidastetusta elokuvasta.... Pakkohän tässä on olla tosi skarppina. No tuo karvaotus oli meistä kyllä kiinnostunut, mutta meni kyllä matalaksi kun vähän sitä vilkaisin. Pakko on tunnustaa, että kyllä se kiinnosti meitäkin. Pakkohän sitä oli seurata ja vahtia, että mitä se oikein tekee. Kun tuo koiruus ilmestyi, niin ilmestyi sanomalehtiä koko lattioiden täydeltä ja ne mukavat matot on viety pois. Miksi-köhän? Näillä sanomalehdillä hiippail-

lessa kun aina tahtoo kuulua rapinaa... Matot olivat paljon äänettömämpiä ja niiiiiin mukavia loikoilla kevätaurinon pilkuttamissa paikoissa mattojen päällä. Kaiken kukkuraksi tuo karvaotus pissi sisälle... sillä ei kyllä ole mitään käytöstapoja. No kokeilin kyllä minäkin liraotella... liruttelin vähän kaikki, mikä otukselle haisivat. Kerran sen leluja oli pahvilaatikossa.... niihinkin oli ihan pakko jättää omat hajut, kun ne haisivat niin omituisilta.

Tämä karvainen pallero näyttää nyt jääneen meille. Ja pahus soikoon... siitä on tullut rohkeampi. No mekin päätettiin kyllä taas kävellä normisti. Ei tuosta otuksesta nyt mitään suurempaa vaaraa ainakaan enää näytä olevan. Ovetkin ovat taas pysyneet auki ja makkariin pääsee isännän ja emännän väliin köllöttelemään aamun pikkutunneilla. Eläinlääkäri reissukin tuli ajankohtaiseksi ja

me kissat selvittiin reissusta ”kuin koira veräjältä”- mitä ikinä se sitten tarkoittaa... Ainakin sinne eläinlääkärille lähti tuo koira.

Yhden kerran Tuo Sara-Kessu pääsi minut yllättämään. Kävelin ihan normisti kun se tuli takavasemmalta yht-äkkiä nuuskimaan peppuani. No sitä ehkä ihan hieman säikähdin ja pakenin yläkertaan... Toista kertaa en kyllä samaa virhettä ajatellut tehdä. Sain meinaan olla kavereiden kanssa koko ajan entistä tarkempuna sen päivän kun tuo Sara koitti koko ajan säikyellä meitä. Perheeni vakuutteli, ettei se ole metsästyskoira, eikä ajava sellainen....Kyllä se minua ainakin jahtasi! No minua ei kyllä ajeta enää toista kertaa takaa. Nyt tuo Sara on alkanut jo käydä vähän röyhkeäksikin... hyppii meinaan niskaan... on ollut pakko ottaa vähän järeämpiä aseita käyttöön. Pakko on ollut vähän käpälää kohotella. Eilenkin siitä Sarasta lähti sellainen ulahdus tassun heilautuksen jälkeen... Emäntä ryntäsi tarkistamaan sen kasvoja. No enhän minä kyllä vielä kynsiä

käyttänyt, ne säästetään äärimmäiseen hätätilanteeseen.

On tässä yksi hyväkin puoli ilmestynyt näkösalille tämän koiruuden myötä. Meille ilmestyi uusia ruokalajeja. Isäntä ja emäntä laittavat joka ilta annokset tuolle koiralle kippoon valmiiksi. Niitä voi sitten käydä vähän napostelemassa pikkunälkään. Oli tainneet kissakaveritkin käydä kupilla, koska erään kerran isäntä jo vähän äänen ihmetteli annosten kutistumista pienemmiksi. Ei kai ne siitä vielä arvanneet. Tuolle koiralle on ostettu samanlainen iso säkillinen ruokaa kuin meilläkin on. Sellaisen uuden pussin kun avaa...aih ja voi....ne nappulat on tuoreena niihin vastustamattoman hyviä. Ryntäsin sinnekin pussille kipin kapin. Emäntä väitti, etteivät ne nappulat ole minulle tarkoitettuja. Kaikki mitä meidän taloudessa syödään, sopii kyllä minullekin, uskokaa pois.

Onhan tuo koiruus oikeastaan ihan mukavan näköinenkin... Se on aika saman värinenkin kuin minä.. tietysti ilman hienoja valkoisia tassuja. Sillä on

samanlaiset pystyt korvat kuin meillä ja tuuhea turkki. Housukarvatkin on hyvin samanlaiset kuin minulla. Profiili sillä on kyllä surkea ja hänestä ei voi puhua.... Mun mielestäni sillä on ihan liian tönkkö kippura eikä sellainen ylväs lipputanko kuin minulla. Emäntä saa aina välillä sellaisia kummia turkinhoitopuuskia... nyt ne kohdistuvat tuohon karvapalleroon, meillä on hetki aikaa livistää vähän kauemmas, jotta pahin turkinhoitovimma menee ohitse. Öisin tuon vieressä voi jo vaikka nukkua. Sille on laitettu makuuhuoneen lattialle sellainen mukava laatikko, muttei hän tykkää sitä käyttää. Siis minä käytän sitä välillä, jos ei viitsi sängyssä olla. Kyllä tuo Sara-Kessu voi sitten nukkua siinä vieressä lattialla. Jatkossakin olen ajatellut pitää huolen siitä, että meidän perheessä ollaan kyllä Tassun alla.... onhan nimeni Tassu :-D Aurinkoisia alkukesän päiviä kaikille kissamaisille kavereille, jotka joudutte sietämään noita koiruuksia, pitäkää lippu korkealla!

Tassu

CatVet Kissaklinikka on kissoihin erikoistunut eläinlääkäriasema. Klinikamme eläinlääkäreillä ja pieneläinhoitajilla on pitkä kokemus kissapraktiikasta. Pyrimme tekemään kissasi eläinlääkärikäynnistä mahdollisimman miellyttävän ystävällisellä käsittelyllä ja rauhallisella ympäristöllä. Panostamme pitkiin asiakassuhteisiin: haluamme hoitaa kissasi pennusta hyvään vanhuuteen.

Klinikamme varustelutaso mahdollistaa diagnostiikan ja sairauden hoidon saman katon alla. Panostamme myös perusterveydenhuoltoon ja sitä kautta sairauksien ehkäisyyn säännöllisen kutsujärjestelmän ja perusteellisten terveystarkastusten avulla. Meille on helppo tulla sekä julkisilla kulkuvälineillä että omalla autolla, parkkipaikkoja löytyy hyvin. Klinikallamme on käytössä Tapiolan suorakorvaus.

Kaikenlaisiin kissanpäiviin.

www.catvet.fi • ma-pe 8-19 • 010-4236 888 • Nuijamiestentie 5, Helsinki

Eläinlääkärit
• Kirsi Juuti, ELL,
Pieneläinsairauksien erikoiseläinlääkäri
• Inka Laaksonen, ELL
• Hanna Sillanpää, ELL

**MEILLÄ TEHDÄÄN MYÖS
MUNUAIS- JA SYDÄN-
ULTRAÄÄNITUTKIMUKSET!**

Matka-apteekista ensiapua

Pieni matka-apteekki kannattaa pakata mukaan loma- ja näyttelyvarusteisiin. Haavereita ja onnettomuuksia voi sattua mökillä tai näyttelymatkalla. Matka-apteekin sisältö soveltuu osittain sekä lemmikin että ihmisen ensiaputarpeisiin.

Alla olevaa listaa kukin voi omien kokemusten perusteella muuttaa ja täydentää. Listasta puuttuvat mm. lastoitustarpeet, kantoliinat ja peitteet sekä antibiootit (reseptilääke).

Ensiapupakkauksen sisältö

-käytössä olevat lääkkeet

Vatsavaivoihin auttavat maitohappobakteerit, ripuli- ja ummetuslääkkeet.

-Attapekt ja/tai Inupekt Forte ripulin hoitoon

-Aptus Nutrisal plus nestetasapainon ylläpitoon

-ummetukseen/karvapaakkuihin Levoflac (1-4 ml) tai parafiiniöljy (3 ml/kg ruiskulla suuhun), Movicol jauhe (liukenee veteen) ei munuaisvikaiselle tai verenpainetautia sairastavalle
-kertakäyttörüisku (5 ja 10 ml)

Haavanpuhdistusaineet, sidetarpeet ja laastarit.

-sakset ja pinsetit

- K-Hex-suihke, Septidin tai Betadine-paikallisantisepti haavan puhdistukseen

(laimennettuja)

-pumpulia, topsitikkuja

-Terra-Poly voide, reseptilääke, haavoihin ym.

-Basibact, antibioottivoide ja -puuteri

-steriilejä sidetaitoksia (7x7 tai 9x9 cm)

-sideharsorullia (leveys 5 tai 7 cm)

-kiinnelaastaria (leveys 2 cm)

-putkiharsoa

-kauluri

-kyypakkauksia kyyn- tai mehiläisen puremaan/pistokseen (1/4 – ½ tabl.)

-punkkipihdit

-Axilur matolääke (liukenee helposti veteen)

-Frontline tai Frontline Plus puutiaisten torjuntaa

-Frontline Plus kirppujen torjuntaa

Sisäloisten torjuntaan on omat sivelyvalmisteensa.

-Nutri-plus gel lisäravinne

-toipilaan ruoka Hill's a/d

-toipilaan ruoka Royal Canin Recovery

-toipilaan ruoka Eukanuban High Calorie

Puutiaisten häätö on ajan-kohtainen

Puutiaisen (*Ixodes ricinus*) kansankielinen nimi on punkki. Kevään merkit viittaavat siihen, että on tulossa runsas punkkikesä. Ensimmäiset punkit on jo irrotettu lemmikeistä miksei myös ihmisistä. Hyvin moni ulkoiluttaa kissaansa valjaissa, jolloin punkkivaara on todellinen. Samoin tarhoissa ulkoilevat kissat voivat saada punkin itseensä. Punkin häätöön voi varautua ennakoon. Yksi kissoille käyvä valmiste on Frontline, pakkaus sisältää 4 kpl 0,5 ml annosta. Annoksen suoja-aika on noin kuukauden, joten yhdellä pakkauksella kissa saa suojan syksyyn asti. Lue tuoteseloste/käyttöohje ennen aineen käyttöä.

Mikäli perheessä on myös koira on muistettava, että koirilla käytettävä Bayvantic-loishäätö on vaarallinen kissalle. Sitä ei missään tapauksessa tule käyttää kissalle. Koira, jolle ainetta on käytetty on pidettävä erillään kissasta kunnes aine on kuivunut koirassa.

Johanna Laimaan kissat nauttivat ulkoilusta tarhassa kesällä.

DISTINGUISHED MERIT

EC Godfather's Ziggy Stardust, JW, DVM, DM (NFO e 09)

Synt. 23.4.2004, isä: GIC Sakeena's Oscar Wilde (NFO n 09), emo: EC Godfather's Reet Petite, DM, DVM (NFO g 09)

Kasvattajat: Janne Kellari & Mari Koski, omistaja: Mari Koski, Kuva: Heikki Siltala

"Zigi" saavutti DM-tittelin kahden jälkeläisensä valmistuessa Tallinnassa 12.11.2011, ollen kymmenes NFO-uros ja kolmas Suomessa syntynyt NFO-uros, jolle Kissaliitto on tittelin myöntänyt.

INTERNATIONAL CHAMPION

SE*Isgården's Emmett (nfo D 22) valmistui Tukholmassa 31.3.2012

isä. Tante Bluhme's Zixten, (NFO a 24)"

emo: Isgården's Melba (NFO f 09 24)

omistaja: Tarja Lehtonen

kasvattaja: Catherine Olsson, Ruotsi

TUONTI

S*Utblicken's Lill Ammuu (NFO a 02)

isä: GIC N*Skaujenta's Imar

emo: GIC S*Utblicken's Jannina

omistaja: Tarja Lehtonen

kasvattaja: Ylva Ehrenbåge, Ruotsi

Suprelorin-implantti

Yhdistys on pyytänyt aiheeseen perehtynyttä jäsentä kirjoittamaan tästä pinnalla olevasta aiheesta artikkelin. Yhdistys ei kuitenkaan ota kantaa valmisteen käyttöön puolesta tai vastaan, ja suosittelee sen käyttöä harkitseville tarkkaa perehtymistä tuotteen etuihin ja haittoihin.

Mikä Suprelorin?

Kissaharrastajien keskuudessa on viime aikoina herättänyt paljon keskustelua Suprelorin, virallisesti koirille rekisteröity desloreliini-implantti, jota käytetään kissoilla väliaikaisen kemiallisen kastraation aikaansaamiseen. Koska Suprelorinia ei ole rekisteröity käytettäväksi kissoilla, sen käyttö on omistajan vastuulla eivätkä aivan kaikki eläinlääkärit välttämättä edes suostu laittamaan sitä kissalle.

Suprelorin voidaan sijoittaa useampaankin paikkaan, yleisimpinä niskanahka ja navan seutu. Vaikka niskanahka on helpompi paikka implantin asettamisen kannalta, osa lääkäreistä on alkanut sen sijaan suosia navan seutua, koska mahdollisten sivuvaikutusten tai muun tarpeen ilmetessä implantti on sieltä helpompi poistaa. Hinta vaihtelee n. 100–150€ välillä, josta ~70€ on itse implantin hinta. Mikäli kissa pitää rauhoittaa, toimenpide maksaa jonkin verran enemmän.

Asettamistoimenpide itsessään on yk-

sinkertainen ja vastaa mikrosiruttamista. Implantti tuntuu ainakin aluksi ihon alla hyvin samankaltaisena kuin mikrosiru. Ajan mittaan se kuitenkin murentuu ja sulaa.

Kissoilla käyttö on keskittynyt suurimmaksi osaksi uroksiin, mutta implanttia on kuitenkin käytetty myös joillekin naaraille. Kissojen ja koirien lisäksi implantti on ilmeisesti hyvin yleisessä käytössä lemmikkifreteillä sekä eläintarhoissa.

Vaikutusmekanismi ja vaikutukset kissan käyttöön

Suprelorinin vaikuttava aine, desloreliini, pysäyttää gonadotropiineja vapauttavan hormonin (GnRH) erittymisen hypotalamuksesta ja vähentää sitä kautta sukupuolihormonien (mm. testosteroni, estrogeeni) tuotantoa. Tämä ei kuitenkaan tapahdu välittömästi, vaan toivotun vaikutuksen alkamiseen voi mennä valmistajan mukaan (koirilla) jopa 6 viikkoa. Yleensä vaikutus kuitenkin alkaa vajaan kuukaudessa tai jopa hieman nopeammin. Ennen toivotun vaikutuksen alkamista kollin käytös joko muuttuu vielä hormonaalisemmaksi tai pysyy ennallaan. Naarilla implantti aiheuttaa ns. alkukiiman, ja joskus implanttia käytetäänkin esim. koiranartuille juoksun aikaansaamiseen. Tällöin implantti poistetaan heti juoksun alettua.

Kun toivottu vaikutus saavutetaan, siittiötuotanto pysähtyy, kivekset kutistuvat ja hormonaalinen käytös vähenee. Leikkisyys kasvaa, ruoka maistuu paremmin ja kolli kadottaa mielenkiintonsa naaraisiin ja merkkailuun joko kokonaan tai osittain. Rasvahäntä voi lähteä ja joillakin yksilöillä turkkikin kasvaa, toisilla taas ei. Suprelorin ei sinällään kasvata turkkia, mutta mahdollistaa turkin kasvamisen kun kissa syö ja aineenvaihdunta rauhoittuu. Turkin muutokset ovat sekä rotu- että yksilökohtaisia, joten niiden toivossa ei implanttia kannata käyttää. Implantti vaikuttaa kollin käyttöön siltä osin kuin se on testosteronista johtuvaa, kissan perusluonteeseen sillä ei pysty vaikuttamaan.

Kesto

Implantista on kahta eri versiota: 4,7mg ja 9,4mg, joista kissoilla on pääasias-
sa ollut käytössä vain pienempi versio. Pienemmän annoksen luvataan vaikuttavan koirilla vähintään n. 6kk ja suuremman n. 12kk. Tärkeää on huomata, että kissoilla pienempikin annos vaikuttaa hyvin usein reilustikin yli 12kk! Norjalaisilla metsäkissakolleeilla vaikutuksen keston haitari on kirjoittajan kuuleman mukaan ollut n. 10-18kk, suurimmalla osalla ehkä n. 14kk. Tämä kesto siis arvioitu siihen asti, että kollin elkeet ovat alkaneet palata. Vaikuttaisi siltä että moni kolli astuu vaikka ei pystyisi vielä saamaan naarasta tiineeksi. Kolli ei siis palaa takaisin toimintakuntoon aivan hetkessä, vaan hormonitasot, käytös ja siittiötuotanto palautuvat asteittain takaisin viriilin kollin tasolle.

Astutuksia ajatellen miehuuden palautumisesta ovat käyttökelpoisia merkkejä mm. kivesten palautuminen normaaliin kokoon sekä väkästen ilmestyminen penikseen. Kivesten koko heijastelee siittiötuotannon vilkkautta ja väkäset puolestaan testosteronitasoa. Implantin sulaminen tai sulamattomuus ei eläinlääkärin mukaan välttämättä kerro mitään siitä, kauanko vaikutus tulee vielä jatkumaan.

Naarilla implantin kestosta on vaikea antaa arviota, koska esimerkitapauksia on niin vähän ja vaihtelu vaikuttaisi olevan suurehkoa. Näyttäisi kuitenkin siltä, että implantti kestäisi keskimäärin naarilla hieman uroksia pidempään.

Sivuvaikutukset ynnä muut ongelmat

Suprelorinin sivuvaikutuksista ei ole saatu kunnollista selvyyttä. Suurimmas-
sa osassa tapauksista sivuvaikutuksia ei ole ilmennyt lainkaan, eikä yhdessäkään kuulemassani tapauksessa ole ollut kyseessä norjalainen metsäkissa. Kuitenkin kahdella eri maine coon-kollilla on ilmennyt nisien turpoamista muutamia viikkoja implantin asettamisen jälkeen, samaan tapaan kuin saattaa tapahtua kollille annetun progestiiniinruiskeen tai -pillereiden seurauksena. Varmuutta

Cat'omatic Snöhetta(NFO as 03) s. 31.1.2012 (kuvassa 13 vko)
Isä: Migoto's Leopold
Emo: Sassisaja from A-Riverway
kasv. Auli Ruotsalainen
om. Henna Raudaskoski

aiheuttajasta ei tietenkään voida vain kahden tapauksen pohjalta saada, mutta implantti vaikuttaisi todennäköiseltä syylliseltä ja omistajan tulisi olla tästä riskistä tietoinen. Toisella kollilla nisien lisäksi turposi myös imusolmukkeita. Näiden kahden tapauksen lisäksi varsinaisia sivuvaikutuksia ei ole kirjoittajan korviin kantautunut laajamittaisesta etsinnästä huolimatta.

Osa käyttäjistä on kokenut, että kollin käytös implantin jälkeen olisi ollut hankalampaa kuin ennen implanttia, osan kokemus taas on päinvastainen. Tästäkään asiasta ei siis ole takeita. Ainakin yhdessä tapauksessa implantti on pois-

tettu muutamien kuukausien jälkeen, kun kolli on käyttäytynyt aggressiivisesti ja syyksi epäilty implanttia.

Hedelmällisyyden palaamista 100 % varmuudella valmistaja ei takaa edes koirille, vaan tuoteselosteessa todetaan seuraavasti:

Uroskoirien kykyä tuottaa jälkeläisiä plasman testosteronitasojen palautumista normaaleiksi valmisteen annostelun jälkeen ei ole tutkittu. Mitä tulee testosteronitasoihin (hyväksytty hedelmällisyyden vastikemarkkeri), kliinisten tutkimusten aikana yli 80 %:lla koirista, joille annosteltiin yksi tai useampi implantaatti, plasman testosteronitasot

palautuivat normaaleiksi ($\geq 0,4$ ng/ml) 12 kuukauden kuluessa implantaatiosta. Plasman testosteronitasot palautuivat normaaleiksi 18 kuukauden kuluessa implantaatiosta 98 %:lla koirista. Tiedot hedelmällisyyden ja kliinisten vaikutusten (kivesten koon pienentyminen, ejakulaation vähentynyt määrä, siittiöiden vähentynyt määrä ja vähentynyt libido) täydellisestä palautumisesta kuuden kuukauden tai toistetun implantaation jälkeen ovat kuitenkin rajallisia.

Yhtenä mahdollisena haittavaikutuksena on siis pidettävä pysyvää hedelmättömyyttä. Pahasti venähtäneistä vaikutusajoista (jopa 2v) on tiedossa ainakin jokunen esimerkki, mutta kokonaan hedelmättömäksi jääneitä kolleja ei ilmeisesti ole ainakaan toistaiseksi ollut. Valmistaja ei suosittele implantin käyttämistä eläimelle, joka ei ole vielä saavuttanut sukukypsyyttä.

Joissain tapauksissa Suprelorinin tehoon on luotettu turhan paljon ja talouteen on syntynyt yllätyspentuja, kun implanttikollin on annettu olla yhdessä juoksuisten naaraiden kanssa. On tärkeää huomioda että implantin asettamisesta voi kulua pitkään aika, ennenkuin kaikki siittiöt ovat kollilta kadonneet, eikä implantti kaikissa tapauksissa ole 100% ehkäisykeino. Implanttikolleja tulee siis pitää samoissa tiloissa naaraiden kanssa vain, jos mahdolliset vahinkoyhdistelmät ovat hyväksyttävissä.

Toisenlainen ongelma voi syntyä siitä, että kuten aiemmin mainittiin, monet kollit astuvat naaraita jo ennenkuin niiden sperma on toimintakuntoista. Ennen väkästen ja kivesten koon palautumista kollia ei kannata laittaa yhteen naaraan kanssa, sillä ilman ovulaation aiheuttamia väkäsiä tai riittävää siittiöntuotantoa astutuksen onnistuminen ei ole mahdollista. Mikäli kolli kuitenkin muilta osin hoitaa hommansa oikein ja naaras ovuloi mutta siittiöt puuttuvat, seurauksena voi olla pitkä valeraskaus.

Tieteellisiä tutkimuksia Suprelorinista kissoilla ei ole montaa tehty, mutta missään näistä harvoista tutkimuksista ei ole myöskään ilmennyt minkäänlaisia sivuvaikutuksia.

Kirjoittajan omia kokemuksia Suprelorinin käytöstä

Meillä Suprelorin on laitettu kahdelle kollille. Toinen vaihtoehto olisi ollut kastraatio, sillä etenkin norjalaisemme (Darwin) oli teininä melkoinen hormonihirviö. Darwin sai implantin 8-9 kuukauden iässä, kärsiessään jatkuvasta levottomuudesta, syömättömyydestä ja rasvahännästä. Me ihmiset puolestaan saimme nauttia Eau de Kollista ja yökonserteista... Implantin vaikutuksen alkaminen kesti Darwinilla peräti hie- man yli kuukauden, ja mielessä ehti jo moneen kerta käydä epäily tuotteen toimivuudesta. Sitten huutaminen ja merkkailu kuitenkin loppui kuin seinään, ja mikä parasta, ruokahalu palasi kuin taikauskusta. Ilomme oli suuri, kun luurankokissan olemukseen tuli kahdes- sa viikossa puoli kiloa lisää. Pikkuhiljaa myös levoton ravaaminen ja ulko-ovien raapiminen loppui. Monesti ajatellaan, että kollin pitämisessä pahinta on mer- kkaaminen, mutta itselleni vaikeaa oli nimenomaan seurata nuoren herran epä- toivoista tyttöystäväjahtia neljän seinän sisällä.

Implantin vaikutus Darwinilla kesti 14kk ja olisi varmasti kestänyt enem-

mänkin, ellei implanttia olisi moninaisis- ta (joskaan ei kissan terveyteen liittyvis- tä) syistä poistettu. Poistotoimenpiteen yhteydessä kävi ilmi, että implantti oli kapseloitunut ihonalaiskudokseen, mi- kä selitti sen että ”jyväs” pystyi ko- ko tuon pitkän vaikutusajan tuntemaan. Kapseloituminen oli myöskin se tekijä, joka mahdollisti poiston – normaalisti implantti ei ole enää löydettävissä noin pitkän ajan kuluttua, mutta kapseli oli pitänyt implantin muruset tallessa. Toi- menpide itsessään ei aiheuttanut kissalle mitään kummempaa ja haava oli noin 1cm mittainen jos sitäkään, mutta varoi- tuksen sanana on todettava että niska on todella vaikea paikka suojattavaksi enkä suosittelen ketään toistamaan allekirjoit- taneen virhettä ja teettämään sinne ”tur- haan” pientäkään haavaa.

Pluspuolella poistosta voisi todeta, että se vaikutti todella nopeasti. Alle kahdessa viikossa kollipoika astui taas kämpmistään ensimmäistä kertaa vuo- teen, ja kivekset olivat normaalit alle kuukaudessa. Reilun kuukauden jälkeen Darwin astui ensimmäistä tyttöystävään- sä suurella tarmolla, mutta valitettavasti neiti jouduttiin pahan kohtutulehduksen seurauksena steriloidaan eikä koskaan

saatu tietää, tarppäisikö jo tuo ensim- mäinen astutusreissu. Reilut kaksi kuu- kautta poiston jälkeen tuli kuitenkin ky- lään toinen morsian, ja tästä todisteena on nyt kolme palleroista kasvamassa. Käytös implantin poistamisen jälkeen on Darwinin kohdalla ollut jokseenkin siedettävämpää kuin ennen implanttia. Poika kyllä merkkää, laulaa ja etsii tyt- töjä, mutta ei sentään paastoa. Uskon, että implanteilla on ollut osansa myös siihen, että kolliemme keskinäiset välit ovat pysyneet hyvinä.

Näiden kokemusten perusteella olen ollut Supreloriniin erittäin tyytyväinen, mutta en silti suosittelen kenellekään sen käyttöä kevyin perustein. Vaihtoehtona kastraatiolle se sen sijaan mielestäni puolustaa paikkaansa ja on ainakin meil- lä selvästi helpottanut kissojen itsensä oloa.

Henna Raudaskoski

Artikkelin lähteinä ovat toimineet mm. Suprelorinin tuoteseloste, aiheesta teh- dyt tutkimukset, joiden abstrakteja voi löytää PubMed-tietokannasta ja erilai- set foorumit sekä keskustelut muiden Suprelorinia kissoilleen käyttäneiden kanssa.

Kokemuksia implantin käytöstä

Kyselin muutamilta implantin käyttäjiltä kokemuksia kissojensa kanssa. Kysymykset olivat:

Onko kissasi uros vai naaraas?

Minkäikäiselle kissalle olet laitattanut Supleronin?

Mitä haittavaikutuksia siitä on ollut?

Mitä hyviä vaikutuksia sillä oli kissaasi?

Onko sillä ollut jälkeläisiä vaikutuksen lakattua? Oliko siinä ongelmia?

Uros kissa, laitettu 2,5 vuotiaana. Se ei ollut koskaan merkkailut sitä ennen, ei- kä muutenkaan näyttänyt isompia kollin merkkejä. Päivän/parin päästä implan- tin saatuaan alkoi merkkailemaan joka paikkaan ja oli muutenkin levoton, huu- teli. Sain sitten tietää tämän olevan tyy- pillistä ja annoin sille e-pillerin kolmena päivänä peräkkäin. Pillerit katkaisivat

merkkailun ja levottomuuskin meni ohi. Paino ei noussut implantin kanssa ja se oli mielestäni aivan samanlainen, kuin ennen implanttiaakin. Turkki ehkä kas- voi hiukan paremmin. Ei muita näkyviä vaikutuksia. Ei ole jälkeläisiä, ei edes yritetty, kissa kastrotiin implantin vai- kutuksen jälkeen.

Uros kissa, 2 vuotiaana laitettu. Imp- lantin laittamisen jälkeen kissan pissa haisi todella silmiä kirvelevästi noin viikon verran. Kuukausi implantin lait- tamisen jälkeen alkoi syömään hieman paremmin, mutta ei merkittävää painon nousua. Luonne ei muuttunut. Hait- tavaikutuksena hyvänlaatuisen turkin ”pilaantuminen”. Päälylskarvat pehme- nivät ja kissalle kasvoi helposti takkuun menevää pohjavillaa aivan valtavasti. Ei jälkeläisiä implantin jälkeen, vaikutus- aika vielä todennäköisesti päällä (12 kk) joten ei ole yritetty.

Uros kissa, laitettu vuoden vanhana. Sai e-pillereitä kuurin implantin laittamisen jälkeen, joten ei merkkailut. Kissalle tuli implantin jälkeen, viikon sisällä, kummallinen pyöreä haava niskaan, oli niinkuin sen karva olisi vedetty väkisin

pois. Haava kasvoi ja märki pari viikkoa ja oli pahimmillaan noin euron kokoinen. Meni kuukausia ennenkuin siihen kasvoi uusi karva, mutta karva kasvoi aivan normaaliksi. Paino nousi kaksi kiloa, osa meni kasvuun, osa vyörätölle, joten kissasta tuli lievästi ylipainoinen. Paino palautui normaaliksi, eli noin kilo putosi implantin vaikutuksen jälkeen. Kissa sai ehkä paremman karvan kasvun. Luonne ei muuttunut. Nyt vaikutuksen lakattua olen yrittänyt astuttaa sillä naaraani, mutta vielä ei ole astutus onnistunut, impanntti laitettiin vuosi ja kahdeksan kuukautta sitten.

Uros kissa, implantti laitettu vuoden vanhana. Paino ei muuttunut, vaikutus kesti noin vuoden, jonka jälkeen alkoi taas merkkamisen. Kissa oli implantin vaikutusaikana vähemmän ihmisrakas ja muutenkin epäsosiaalisempi kuin ilman implanttia. Ei ole jälkeläisiä, yritettiin kyllä, mutta ei ole varmaa kummassa vika oli uroksessa vai naaraassa.

Naaras, kolmevuotias. Vaikutusaika oli noin 11 kuukautta, sitten alkoi kiima ja implantti laitettiin uudelleen. Painoa tuli huomattavasti liikaa, vaikutuksen loputtua paino palautui normaaliksi. Luonne pysyi samanlaisena.

Uros, laitettiin 1 vuotiaana ja uudelleen 2-vuotiaana. Lopetti merkkamisen, mutta aloitti noin vuoden kuluttua uudelleen. Kissalle tuli ylipainoa noin kaksi kiloa, laihtui kyllä implantin vaikutuksen loputtua ja uuden asettamisen jälkeen lihoi jälleen. Kun sen vaikutus loppui kisa kastroidiin, jonka jälkeen paino palautui normaaliksi ja kissa aloitti taas merkkamisen.

3--vuotiaalle urokselle, joka alkoi ahdistelemaan toista leikkaamatonta urosta. Ssuurin haitta, että kasvatti paljon pohjavillaa, turkin laatu heikkeni. Asustelee nyt sulassa sovussa toisen leikkaamattoman uroksen kanssa, eikä jahtaa toista. On hyvin sosiaalinen, leikkii paljon ja nauttii stressittömästä olostaan. Voimakas turkin rasvoittuminen loppui. Implantin laitosta on nyt lähes vuosi, uros edelleen kuin kastroatti. Muutokset kissan käyttäytymisessä alkoivat noin viik-

ko implantin laiton jälkeen.

7-vuotias uros, keväisen ja syksyisen kollittelun, laulamisen ja vähäisen merkkailun vuoksi. Haittana lihominen ja turkin muuttuminen kuivaksi, paljon pohjavillaa, Turkista tuli "tumppu". Hyvinä vaikutuksina: mouruaminen ja vähäinen merkkailu loppui, häntä ei rasvoitu, kissasta tuli super sosiaalinen, haluaa paljon silityksiä ja rapsutuksia ja se leikkii paljon. Vaikutus ei ole vielä lakannut, implantin laitosta nyt 15 kk. Muutokset käyttäytymiseen alkoivat viikon sisällä laitosta.

3-vuotias naaras. Taipumus juosta viikon välein, e-pillereitä olisi pitänyt antaa useampi viikossa, jotta juoksut olisivat pysyneet pois. Juoksujen aikana oli voimakas taipumus merkkailuun. Implantin laiton jälkeen kissa juoksi lähes kaksi kuukautta yhtämenoa, merkkaili kaiken ja siitä tuli korostuneen arka, sitten se piti juoksussa muutaman päivän tauon ja aloitti jälleen uudelleen. Noin 3 kk implantin laiton jälkeen kissa hiljensi viikoksi, no omistaja oli kuitenkin jo päätöksensä steriloinnista tehnyt. Niinpä kissa steriloiitiin, jonka jälkeen on ollut rauhallinen ja taas käsiteltävissä.

2-vuotias naaras, juoksi usein ja merkkaili jokin verran. Pari kuukautta todella levoton implantin laiton jälkeen, ei oikein juoksussakaan, mutta todella yliaktiivinen kaikessa. Merkkaili paljon, eikä oikein tullut toimeen kavereiden kanssa. Vähän sellainen ADHD, kun ei oikein osannut päättää miten pitäisi käyttäytyä. Sen jälkeen pikkuhiljaa rauhoittunut ja nyt käyttäytyy (4 kk laitosta) taas normaalisti, tulee toimeen kavereiden kanssa ja ruokakin on alkanut maistua ja on lihonut jonkin verran ja juoksut ovat pysyneet pois. Omistaja ajatteli tästä mukavan vaihtoehdon pentujen tekemisen välille, niin että ilman e-pillereitä naaraat voisivat viettää stressitöntä elämää, mutta ehkei tämä kuitenkaan ollut se oikea vaihtoehto

½-vuotias uros, joka aloitti jo nuorena laulamisen, ja ruoka ei enää maistunut. Kuukauden päivät meni rauhoittumiseen, ruoka alkoi maistua ja laulaminen

loppui. Nyt puoli vuotta ollut ja vaikutus edelleen voimassa

Uros, 8 kk (2/09) iässä. Lihoi ja oli kuin kastroatti, ekat jälkeläiset syntyivät lokakuussa 2010. Tämän jälkeen alkoi kollittamaan ihan hirveesti, sai kaksi implanttia mutta kollittelu jatkui + sai naaraan tiineeksi 4 kk päästä noiden kahden implantin jälkeen eli vaikutusaikana. Lopulta päädyttiin kastroidiin.

Naaras ensimmäinen implantti 1v 8 kk ikäisenä, yksien pentujen jälkeen. Seuraava pentue syntyi kahden vuoden kuluttua, isänä uros jolla oli ollut implantti. Seuraava pentue syntyi viiden kuukauden kuluulta ja sen jälkeen laitettiin toinen implantti huhtikuussa -11 eikä ole juossut vielä.

Uros, vuoden vanhana. Järkyttävä kollittelu loppui ja kissa lihoi liki 2kg. Toisen sirun saanut viime vuoden maaliskuussa, ei siis vielä pentueita eikä vielä kollittele (asuu kahden kastroatin kanssa)

Uros, vajaan vuoden ikäisenä. Vaikutus edelleen päälle, siis 14 kuukautta ja ei kollita vielä, hyvä ruokahalu. Ei haittavaikutuksia

Naaras 1 v. Aloitti kiiman 2 viikkoa sirun laitosta. Nyt ruoka maistuu, lihonut hieman

Naaras 6 kk. Laitettu vuosi sitten ei vielä yhtään kiimaa. Ruoka maistuu, lihonut

Näissä tapauksissa siis joillain kissoilla ei ole jälkeläisiä mutta syyksi ei voi todeta implanttia, koska kaikilla ei edes yritetty kasvattaa sirun vaikutuksen loputtua vaan ne steriloiitiin/kastroidiin. Näyttää on että implanttikissojen jälkeläisetkin ovat saaneet jälkeläisiä. Erilaisilta foorumeilta voi löytää erilaisia vaikutuksia eri rotuisilla kissoilla. Myös ikävämpiä haittavaikutuksia on ilmennyt muun rotuisilla kissoilla.

Kommentit keräsi yhteen Sari Sinkko

Kissojen terveyspäivä 21.4.2012

Huhtikuusena lauantaina satakunta kissaihmistä kerääntyi Helsingin Haagaan kuuntelemaan asiantuntijoiden pitämiä terveysaiheisia luentoja. Tapahtuman järjesti Kissaliiton Terveys- ja hyvinvointitoimikunta THT, ja tapahtuma oli avoin kaikille, ei siis vain yhdistysten edustajille. Paikalla oli kiitettävän paljon myös metsäkissaihmisia. Päivän anti oli erinomainen ja aiheet hyvin mielenkiintoisia, luennoitsijat olivat pääasiassa eläinlääkäreitä.

Aamun aluksi tapahtuman sponsorin, Royal Caninin asiantuntijaeläinlääkäri ELL Henna Söderholm kertoi kissojen ravitsemuksesta ja lyhyesti nutrigenomiikasta. Kissan ravitsemuksellisia erityistarpeita käytiin läpi esimerkkein avulla. Nutrigenomiikka tarkoittaa ravintoaineiden vaikutusta geenien ilmentymiseen. Lyhyesti pohdittiin tulevaisuuden visioita; nutrigenomiikka voi mahdollistaa ravitsemussuositusten

räätälöinnin yksilöllisesti geneettiseen taustaan perustuen. Tämä tosin tuskin tulee olemaan todellisuutta kissojen osalta vielä pitkään aikaan.

Ravitsemuksen jälkeen siirryttiin kissojen geenipankkiin ja viimeisimpiin tutkimustuloksiin suomalaisten kissojen MHC-geenialueesta. Luennoitsijana toimi geenipankkiprojektin perustaja, Helsingin yliopiston professori Hannes Lohi. Saimme tuoretta tilastotietoa kissojen geenipankin näytemääristä; näytteitä on yhteensä 1850, joista metsäkissoja 178. Metsäkissojen edelle näytemäärissä menivät ragdoll (307) ja pyhä birma (238). Meillä riittää vielä kirittävää, jotta pysymme näytemäärissä näiden aktiivisten rotujen näytteidenkeruuvauhdin perässä! Näytteitä on sairasta kissoista jonkin verran (esim. 49 HCM-kissaa, mukana myös epäilyt kaikista roduista), mutta jälleen painotettiin myös terveiden kissojen näytteiden

merkitystä. Erityisen arvokkaita ovat vanhojen, terveiden kissojen näytteet. Jo verinäytteen antaneiden kissojen tietoja on tärkeä pitää yllä ja päivittää, etenkin jos kissalle on ilmennyt uusia sairauksia tai se on kuollut.

Lohi kertoi lyhyesti tällä hetkellä käynnissä olevista projekteistaan, joita ovat ragdollien refluksi nefropatia – tutkimus, toksoplasmoosi-projekti, lattarintaprojekti, sarveiskalvon sekvesteritutkimus ja norjalaisten metsäkissojen terveyskysely. Terveyskysely aiheutti keskustelua ja mielenkiintoa myös muissa roduissa. Saamme olla ylpeitä saadessamme toteuttaa mahdollisesti myöhemmin muillekin roduille yleistettävän kyselyn yhteistyössä Helsingin yliopiston asiantuntijoiden kanssa. Vastauksia tarvitaan mahdollisimman paljon, kaikki siis aktiivisesti vastaamaan kyselyyn, ohjeet löytyvät tästä lehdestä! Lopuksi keskusteltiin kissojen FLA-tyyppausprojektista, jossa tutkitaan immuunipuolustusjärjestelmään vaikuttavaa MHC-geenialuetta. Yksinkertaistettuna MHC-alueen haplotyyppien monimuotoisuus kertoo rodun geneettisestä monimuotoisuudesta ja immuunijärjestelmästä. Tutkimusten mukaan esim. metsäkissoilla ragdolleilla lähes jokainen kissa on haplotyyppiltään erilainen, kun taas mm. pyhillä birmoilla ja korateilla tilanne on tältä osin paljon huonompi, ja kissojen MHC-geenialueet ovat lähes identtisiä.

Lounaan jälkeen monille tuttu ELL Seppo Lamberg tuli kertomaan käytännönläheisesti kissojen sydänsairauksista. Aluksi käytiin läpi yleisiä asioita sydänsairauksista, on hyvä muistaa, että kissoilla esiintyy paljon myös muita sydänongelmia, kuin HCM:ää! Näitä ovat mm. dilatiivinen kardiomyopatia, jossa sydämen supistumisvoima huononee, sekä restriktiivinen kardiomyopatia, RCM, jossa sydämen seinämän paksuuntumisen sijaan merkittävämpi perusmuutos sydämessä on seinämän jäykistyminen. Kissoilla voi esiintyä myös ns. luokittelemattomia kardiomyopatioita, joissa ei havaita mutoksia sydämen

Sydänsairauksiin erikoistunut pieneläinsairauksien erikoiseläinlääkäri Seppo Lamberg kirjaa tarkasti ylös sydänultran tulokset.

supistumisvoimassa tai seinämän paksuudessa, vaan kyseessä voi yleensä olla esim. läppävika.

Eniten esillä ollutta sydänsairautta, HCM:ää, käsiteltiin havainnollisesti ultrauskuvien avulla, jotta näimme käytännössä, miltä sairas tai terve sydän ruudulla näyttää. Saimme myös muistutuksen siitä, että HCM ei varsinkaan vanhoilla kissoilla aina ole geneettinen, vaan sen toissijaisia aiheuttajia voivat olla mm. hypertyreooosi (kilpirauhasen liikatoiminta), kohonnut verenpaine tai aortan ahtauma. Lamberg antoi myös omat suosituksensa HCM-ultrauksen suhteen; siitoskissoilla ensimmäinen ultraus tulisi suorittaa 1 vuoden iässä, jonka jälkeen (mikäli tulos on normaali) uusintaultraus 1-2 vuoden välein vähintään 5 vuoden ikään saakka. Mikäli kissaa ei käytetä siitokseen vielä vuoden ikäisenä, voi ensimmäisen ultrauksen suorittaa vasta 2 vuoden iässä. Yli 5-vuotiaiden kissojen ultraustuloksissa tulisi ottaa huomioon mahdolliset toissijaiset tekijät, esim. kilpirauhasarvot.

Sydänsairauksista siirryttiin loisten maailmaan: ELL Pikka Jokelainen kertoi kissojen toksoplasmoosista ja ELT Anu Näreaho kissojen sisäloisista. Toksoplasmoosi on varmasti lähes kaikille kissaihmisille tuttu loinen, sillä tartunnan saaminen raskausaikana voi aiheuttaa sikiövaurioita. Kuulimme yliopistolla tehtyyn loistutkimukseen pohjautuen loisen levinneisyydestä, elinkierrosta ja keinoista sen hävittämiseen. Heikoilla kissayksilöillä toksoplasmoosi voi aiheuttaa oireita tai jopa johtaa kuolemaan. Kissa voi toimia loisen elinkierrossa väli-isäntänä, ja tartuttaa toksoplasmoosin ihmiseen ulosteen välityksellä. Kuitenkin useimmiten sekä kissa että ihminen saa tartunnan kypsentyttämättömästä lihasta. Toksoplasmoosin levinneisyys on hyvin suuri, ja pohdittiinkin, onko kissan ruoaksi tarkoitetun lihan kypsentyminen kaikki edut ja haitat huomioiden tarpeellista.

Kissan yleisimpiä suolistolaisia ovat sukkulamadot ja heisimadot. Näistä sukkulamadot ovat zoonootisia, eli voivat tarttua kissasta ihmiseen. Heisimadot sen sijaan vaativat väli-isännän, eli eivät tartu edes suoraan kissasta toiseen. Alkueläimistä merkittävimpiä ovat isospo-

ra felis, giardia ja tritrichomonas foetus. Jälkimmäinen aiheuttaa pitkäkestoisen paksusuoliripulin, joka on hankala hoitaa. Saksalaistutkimuksessa oli havaittu erityisen paljon tapauksia norjalaisilla metsäsissoilla, mutta luennoitsija painotti, ettei alttiutta tälle alkueläintartunnalle voi mitenkään liittyä rotuun, vaan kyseiset saksalaiskissat olivat altistuneet jonkin muun syyn takia. Lopuksi käytiin läpi madotussuosituksia, jotka vaihtelevat hyvin paljon lähteen mukaan. Madotustiheydessä tulee ottaa huomioon kissojen ikä, ulkoilu, ruokavalio ja mahdolliset muut riskit. Madottamisen sijaan voidaan säännöllisesti tehdä ulostetutkimus. Pentujen ja niiden emon osalta luennoitsijan näkemys oli, että pienen pennun terveydelle loistartunnan saaminen olisi niin suuri riski, että madotukset tulisi suorittaa seuraavasti: Ensimmäinen madotus suoritettaisiin 3 vk iässä, ja tämän jälkeen 2 vk välein, kunnes vieroituksesta on 2 vk. Tämä herätti paljon keskustelua ja hämmennystä etenkin kasvattajissa, joille noin tiheä madotusrytmi tuntui vieraalta.

Luentopäivän viimeinen aihealue oli kissojen lisääntymisongelmat, joista kertoi lisääntymistieteen erikoiseläinlääkäri, ELT Merja Dahlbom Mäntsälän eläinlääkäriasemalta. Hän kertoi yleisesti kissojen lisääntymisominaisuuksista ja –järjestelmästä, sekä niihin yleisimmin liittyvistä ongelmista ja niiden hoidosta. Mielenkiintoisia esiin nousseita asioita oli mm. se, että naaraan progesteronihormonitasoa verestä seuraamalla tiedetään helposti, onko ovulaatio tapahtunut, jolloin mahdollista ongelman lähde on helpompi selvittää. Astutuksen kannalta olennainen seikka oli se, että kollin siittiömäärä ejakulaatissa pienenee puoleen joka astumispäivä, eli jos kolli astuu naarasta aktiivisesti monta päivää, voi se viimeisinä päivinä olla jo kykenemätön saamaan naarasta tiineeksi.

Naaraan yleisimpiä lisääntymisongelmia ovat kiimahäiriöt, rakenneviat, ongelmat ovulaatiossa tai progesteronin tuotannossa, pentujen abortointi ja maitorauhasen ongelmat. Kiimattomuuden hoidossa voidaan kokeilla valon määrän lisäämistä, sosiaalista stimulaatiota (kollin läsnäolo) tai hormonihoitoa. Pentujen abortointiin voi olla sekä in-

fektiivisiä (kissarutto, FeLV/Fiv, herpes calici) että ei-infektiivisiä (kystinen endometrium hyperplasia, hormonaaliset häiriöt, ruokinta) syitä. Luennoitsija painotti, että tiineyden aikana kuolleet tai kesken tiineyden abortoituneet sikiöt kannattaisi aina tutkia, jotta kuolemalle löytyisi syy. Uroksen ongelmia voivat olla huono vietti, sosiaaliset ongelmat (esim. korkeammassa asemassa oleva uros laumassa), astumistapahtuman estävät kivut tai siittimen ongelmat. Mikäli uros astuu, mutta ei tiineytä naaraa, syynä voi olla huono sperma, erektiohäiriö, ongelma ejakulaatiossa, tulehdus tai kasvain.

Luennoitsija kertoi kokemuksistaan lisääntymishäiriöiden hoidossa. Keskustelua herättivät erityisesti naaraiden kiimanestopillerit ja desloreliini-valmisteet (Suprelorin-implantti). Molempien osalta käytiin läpi niin etuja kuin haittavaikutuksia, esim. kissan jäämistä pysyvästi steriiliksi. Kissan lisääntymisongelmia kartoitettaessa apuna voivat olla kollin spermatutkimus, naaraan hormonihoito tai jopa keinohedelmöitys, joka tosin on kissoilla hyvin monimutkaista ja tehotonta. Helppoina tutkimuksina mainittiin veren hormonitasojen seuranta sekä emättimen irtosolunäyte, jolla voidaan arvioida kiiman voimakkuutta ja sitä, onko naaras astuttu.

Kaiken kaikkiaan päivä oli todella antoisaa, opettavaa ja antoi ajattelemisen aihetta. Osallistumismaksu oli hyvin alhainen (20 e, sisältäen lounaan ja kahvit) siihen nähden, että luennoitsijoina oli todellisia alojensa asiantuntijoita. Tällaiset tapahtumapäivät ovat mielenkiintoisia kaikille kissaharrastajille, mutta erityisen tärkeitä ne ovat kasvattajille. Kouluttautumisen ei pitäisi jäädä pelkästään pakollisen ja suppean kasvattajakurssin tasolle, vaan kasvattajan vastuulla on jatkuva kouluttautuminen ja erityisesti terveystietojensa ajan tasalla pitäminen. Terveyspuolella saavutetaan jatkuvasti uusia tutkimustuloksia, tiedon ja avoimuuden karttuessa meidän on mahdollisuus ylläpitää oman rotumme terveyttä myös tulevaisuudessa. THT lupaili vastaavia koulutuspäiviä myös jatkossa, ja suosittelenkin lämpimästi osallistumista kaikille terveysasioista kiinnostuneille!

Henriikka Neittaanmäki

Onnistunut näyttelymatka Riikaan

’Minä en näyttelyihin lähde, mutta kyllä te voitte sitä käyttää, jos haluatte’ sanoin elokuussa 2011 Sirpalle ja Tepolle, kun kävimme tervehtimässä pientä Heinuntuvan Eemeliä synnyinkodissaan. Puolivuotta myöhemmin maaliskuun alussa olin lähdössä Sirpan kanssa näyttelyreissulle Riikaan, Latviaan. Emppu alias Frodo oli ehtinyt kiertää pentu- ja juni-oriluokassa näyttelyitä ja välillä yltänyt jopa kategoriavoittoon. Nyt olisi edessä viimeinen näyttely junnuna.

Matkaan lähdettiin lentämällä ja mukaan otettiin Frodon äiti, Rockringens Lucky Lips alias Henttu. Edellisestä lennostani kissan kanssa oli ehtinyt kulua 20 vuotta ja sinä aikana lentosäädökset olivat hieman muuttuneet. Onneksi kasvattajalta löytyi sopivan kokoinen kevyt pehmeä kantokassi lainaksi ja Frodo oli uuteen menopeliin tyytyväinen.

Aamulla suuntasin Helsinki-Vantaalle kissan ja matkalaukun kanssa. Ykkösterminaali kaikui, kun Frodo ilmaisi vastalauseensa matkanteon tasaisuudesta. Sirpan ja Hentun ehdittyä paikalle oli tilanne rauhoittunut ja siirryimme kohti lähtöselvitystä. Pikkuinen vauvani painoi kevyen koppansa kanssa lähes yhdeksän kiloa mutta mitään huomauttamista käsimatkatavarasta ei löytynyt. Helpottuneena siirryimme turvatarkastukseen, joka sekini sujui kuin vanhoilta tekijöiltä. Frodo sylissäni kävelin metal-

linilmaisimen läpi ja koppa kävi läpi valaisussa. Virkailijoilta tuli muutama ihaileva kommentti hännän tuuhteudesta ja me jatkoimme aamukahville ja sen jälkeen kohti lähtöporttia.

Koneessa pienen yllätyksen aiheutti jalkatilan mataluus. Koppaa ei olisi millään saanut tungettua etummaisen penkin alle runttaamatta kissaakin kasaan samalla. Onneksi aamukone oli melko tyhjä ja meidät oli sijoitettu omille penkkiriveillemme eri puolelle

käytävää. Lento sujui kissojen puolelta hiljaisuuden vallitessa. Perillä Riikassa kävelimme kissoinemme ulos terminaalista ilman että ketään olisi kiinnostanut kissojen passit tai rokotukset.

Hotellihuoneemme oli vaihtunut varatusta huoneesta sviitiksi, mutta emme olleet tilanteesta kauaa pahoillamme. Frodo oli ilahtunut mammansa tapaisesta, mutta Henttu halusi fiksuna tyttönä pitää mokomaan kolliin hieman etäisyyttä. Mitään suurempaa kiistaa ei kissojen välille kuitenkaan syntynyt. Kaupungille lähtiessämme eristimme kuitenkin toisen varmuuden vuoksi kylpyhuoneen puolelle.

Aamulla kävelimme viereiselle taksitolpalle ja ajoimme näyttelypaikalle, jossa ensimmäiseksi törmäsimme Niinaan ja Japeen; Frodon isän omistajiin. Itse näyttelypaikka oli Riikan kongressikeskus ja häkkejä oli kahdessa eri kerroksessa, itse arvostelu alakerrassa peränuressa. Kissat olisi siis kuljetettava ajoissa paikalle kopassa. Suomalaisia oli meidän lisäksi mukana kaksi porukkaa. Norjalaisia metsäkissoja koko näyttelyssä vain Frodo vanhempineen!

Tunnelma näyttelypaikalla oli varsin eläväinen johtuen valtavasta yleisö-
määrästä molempina päivinä. Häkkien

ohi vaelsi jatkuva virta kiinnostunutta väkeä, joka ihaili kissoja ja esitti kysymyksiä. Venäjänkielen taidosta olisi ollut paljon hyötyä, mutta onneksi joukosta löytyi myös englanninkielen taitajia, jotka sitten käänsivät vastauksia latviaksi ja venäjäksi.

Tuomarimme Fabrice Calmes ihastui Frodoon ja halusi nähdä uudelleen TP-valinnoissa ja lopulta nimoi Frodon tuomarin parhaaksi. Kasvattaja alkoi tässä vaiheessa hieman hermostua ja purki tunteitaan Frodon kampaamiseen.

Itse paneelin seuraaminen alakerran ahtaissa tiloissa oli melko mahdotonta, mutta sen verran pysyimme kärryillä, että ymmärsimme kategoriavoiton tulleen kotiin. Kaikki kategoriavoittajat jäivät kuitenkin edelleen paneelihäkkeihin ja lopuksi oli vuorossa näyttelyn parhaan kissan valinta. Omistajan suureksi häm-

mästykseksi Frodo lopulta valittiin myös näyttelyn parhaaksi; Best of best:iksi.

Turha kai mainita, että tässä vaiheessa kasvattaja repesi tuulettamaan.

Seuraavana päivänä meillä oli hie-
man jännittynyt olotila. Lauantain BIS
oli Frodolle neljäs ja mahdollisuus JW-
arvoon oli niin lähellä, että väkisinkin
ajatus pyöri mielessä. Tuomarinamme
oli Louis Coste ja myös hän vaikutti pi-
tävän Frodosta. Lopputuloksena oli TP
myös sunnuntaina. Jännitys alkoi olla
liiallista: omistajalta meni puhekyky ja
kasvattaja puolestaan ei kyennyt ole-
maan puhumatta ⇒)

Paneelia emme uskaltaneet seurata
kuin kuuloetäisyydeltä, mutta se riitti.
Frodo sai jättipotin eli kategoriavoiton
myös sunnuntaina. Samalla tuli JW-arvo
viimeisessä mahdollisessa näyttelyssä.
Kotimatkalta lähdimme tyytyväisin mie-
lin matkalaukku pokaaleja ja ruusukkei-
ta sekä kuivamuonaa pursuten.

Tämän näyttelyreissun jälkeen olen
jo uskaltanut yksin Frodon kanssa
Isrokin näyttelyyn Kuopioon, jossa tu-
loksena ensimmäisessä avoimen luokan
näyttelyssä oli taas omistajan yllätyk-
seksi kategoriavoitto. Helsingissä Ru-
rokin näyttelyssä lauantaina oli edessä
valmistuminen Championiksi.

Ensi kesäksi on sitten suunniteltu
näyttelyreissuja isommilla ja pienem-
millä porukoilla. Näyttelyissä käyminen
on osoittautunut hauskaksi harrastuk-
seksi, jossa tapaa mukavia ihmisiä ja
oppii joka kerralla jotain uutta.

Tanja Silventoinen

Kuvat: Tessa

Sisko ja sen sisko

Supreme Premior Spot-on Arctic Cat, "Neko"

synt. 31.3.2008

valmistui Lohjalla 31.12.2011.

Totesin Nekosta aikanaan, että ” jos siitä joskus grandi leivotaan, niin olen enemmän kuin tyytyväinen! ” Pastorin näyttelyura onkin ollut kuin tarina rumasta ankanpoikasesta: pienestä pentuja junnuluokkien ikuisesta kolmosesta kasvoi moninkertainen paneelikissa ja Supreme Premior –tittelillä aateloitu kaunotar.

Neko on keskikokoinen, harmoninen pakkaus norjalaista sisupussia. Kaunis mettisilmä tupsukorvineen ja upea syvämusta turkki on mainittu arvosteluseleleissä moneen kertaan. Valkoista väriä on joskus vähän etsiskelty, sitä kun on vain medaljonkina kaulassa ja etutassujen anturoiden välissä. Liperit ja ajohanskat, nääs! :D Orja on saanut tuomareilta aiheutonta kiitosta superhienosta trimmauksesta, koska jokaiseen näyttelyynsä Neko on osallistunut luonnonkauniina.

Kotioloissa pastori on kaikkien kaveri, touhukas ja vikkela liikkeissään – orjan leivältä häviävät kinkkulisverot ääntäkin nopeammin. Ulkoilu on ihan lempparia ja sitä neiti vaatii joka päivä lukemalla epistolat eteisessä äänellä, josta moni

kollipoikakin olisi kateellinen. MOOU! Kisupaini ja tassuralli karvakamujen kanssa sekä aktiivinen osallistuminen kaikkiin talon töihin työnjohtajan ominaisuudessa ovat parasta ajanvietettä. Isotätipuoli Namin kanssa päikkärit kiipeilypuun yläpadassa maistuvat parhaimmalta.

Iso kiitos Annelle ja Jarmolle Spot-on -kissalaan Nekosta, se on oikeasti tittelsä veroinen eli Suloisin Pastori!

Grand International Premior Grand International Champion Spot-on Hedvig, "Noona"

synt. 31.3.2008

valmistui Tallinnassa 12.11.2011

Noona on suurenmoinen kissa, jonka sydän on täyttä kultaa! <3 Toisin kuin sisarensa Neko, tämä ruskeatiikeri ”lady teddybear” on mainittu suurikokoiseksi pennusta lähtien. En lakkaa ihmettelemästä, miten samoista tykötarpeista on syntynyt kaksi niin erilaista kissaa.

Parasta Noonassa on luonne: kiltti, utelias elämännautiskelija, sylimussukka (joskus jopa riesaksi asti :D), josta löytyy ytyä hiiren metsästyksenkin. Noonalla on upeat vihreät silmät ja iiiii isot korvatupsut, jotka palkittiin Turussa erikoisnäyttelyssä ”Komeimmat korva-

GIP, GIC Spot-on Hedvig,
kuva: Heikki Siltala

tupsut” –kisassakin. Hyvä, Noona!

Sterilisaation jälkeen neiti on ollut muhkeassa turkissa ympäri vuoden, ja tätäkään turkista ei ole koskaan näytettyyn pesty. Kampausta ja ripausta talkkia pöksykarvoihin - siinä meidän puunaukset, jotka on arvioitu super excellentiksi sydäntenkuvien kera.

Noona on aito blondi, aidosti yksinkertainen. Parasta ovat eteisen lattialla olevat kengät, joiden seassa neiti makoo, puskee ja leipoo huolekkaasti. Hyvänä kakkosena ovat mamman villasukat, joita kannetaan hirmuisen rottahuudon kera milloin minnekin. Noonan tunnetilat on helppo lukea korvista, jotka ovat paljonpuhuvissa asennoissa tilanteen mukaan. Eläinlääkärin vastaanotolla Noona puskee ja leipoo tauotta – luulee varmaan, reppana, saavansa sertin. Vaan annas olla, kun tulee piikki kannikkaan, niin korvat ovat kaakossa ja kissa jämettyy mököttämään!

Saapa nähdä, tuleeko Noonasta koskaan Supreme Premioria...siinä kun on yksinkertaisesti ajateltuna vähemmän kirjaimiakin kuin GIP:ssä....

Spot-on kissalaan Annelle ja Jarmolle kiitokset tästäkin kisukaunottaresta!

-Soikku Heinänen-

SP Spot-on Arctic Cat, "Neko"

Projektina ulkotarha kissoille

Monen vuoden haaveista alkoi muodostua viime kesän elokuussa totta. Kissatarhan rakennus on todellakin alkanut! Paikka tarhalle muodostui helposti; apukeittiöstämme on näppärä kulkea takapihalle niin ovesta kuin ikkunasta. Sen lisäksi tarha ei ole suorassa paahteessa ja on helposti maisemoitavissa taloon.

Ennen ensimmäistä rakennuspäivää puutavaraa oli haettu peräkärri notkuen ja nuorisotyövoimalla puutavara maalattiin valkoiseksi. Täysin raakapuuta emme käyttäneet vaan hankimme pintahöylättyä versiota. Hankintoihin kuuluivat myös tolpat, joihin tarhan pystypuut kiinnitettiin sekä maalit, valokate ja verkot sekä tietenkin ruuveja, seinäkiinnikkeitä, saranoita sekä lukot tarhan ulko-oveen.

Ensimmäisenä päivänä rakentajat urakoivat n.30cm syvän ”juoksun” tulevan tarhan ulkoseinien mukaan, jonne upotettiin kantillean lautta, johon verkko myöhemmin kiinnitettäisiin. Verkko siis on tuolta syvyydeltä upotettu maan sisään. Tonttimme on osittain kallion päällä, joten kaivaminen olikin kohtuullisen kova urakka äkkiseltään. Ensimmäiset pystytolpatkin saatiin paikoilleen maahan ja rakenteiden tukipuut.

Toisena rakennuspäivänä katon tukirakenteet saatiin lähes kokonaan paikoilleen. Tarhan kattoon tehtiin sama kaltevuus kuin talomme kattoon, joten se ei vaan istu maisemaan hyvin vaan on myös ehdottoman käytännöllinen niin vesi- kuin lumisateiden kannalta.

Verkot levitettiin myös rullalta venytykseen takapihan nurmikolle.

Kolmantena päivänä katon rakenteet saivat lopulliset tukensa ja valokatteiden asentaminen paikoilleen alkoi. Tarhan valokate tulee n.40cm pidemmälle kuin tarhan seinä, joten tarha pysyy kovilla-kin sateilla kuivempana. Tarhan ovi sai muotonsa ja lukkonsa. Suurten salpalukojen lisäksi tarha on lukittavissa ulkopuolelta riippulukolla.

Neljäntenä rakennuspäivänä oli verkotuksen vuoro. Verkot kiristettiin ja kiinnitettiin tarhan pystyihin sekä maahan upotettuun lankkuun. Näiden päälle

on loppusilauksen yhteydessä naputeltu siistin ulkonäön vuoksi koristelaudat. Pilkun pökkijänä minä toimin neljäntenä päivänä verkonsilmien tarkistajana... Jokaisen silmän piti olla samalla linjalla..

Viidentenä päivänä rakentui tarhan sisälle rampeja ja tasoja, joita pitkin on mukava kissojen tassutella ja harastaa kilpajuoksua. Tässä kohdin rakentamista alkaa vain mielikuvitus olla rajana. Kaikki puutavara maalattiin siis mahdollisuuksien mukaan jo etukäteen valkoiseksi, joten tasojen ja ramppien kanssa maalattavaksi jäi vain tukipuut ja pienet yksityiskohdat sekä lautojen sahauspinnat.

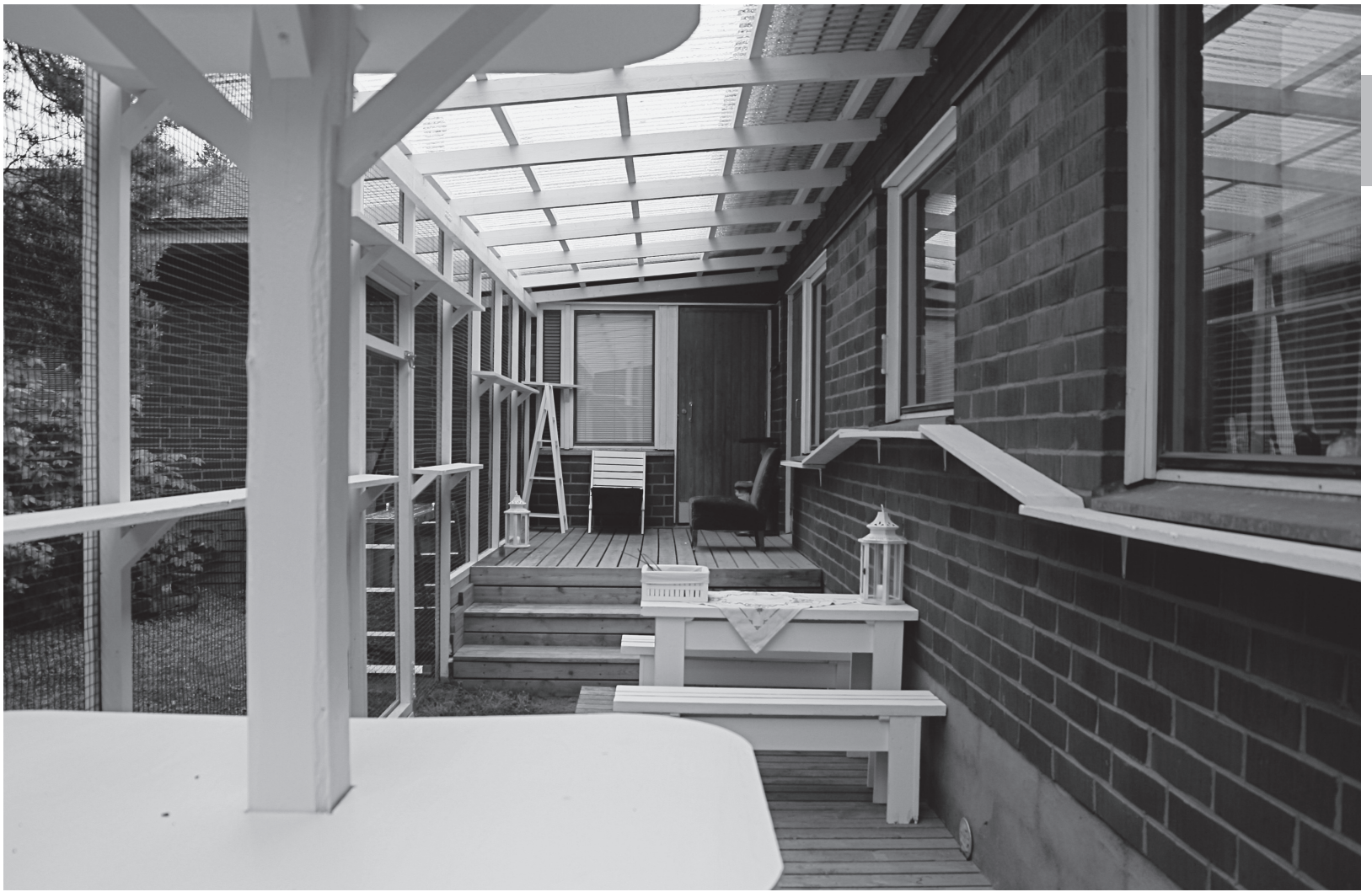
Kuudes rakennuspäivä oli rakennusjätteiden siivoamista ja hienosäätöä; maalaamattomien kohtien etsiskelyä ja ympäristön tuunaamista. Tarhan asukkaat pääsivät omalle tarkastuskierrokselleen seitsemäntenä päivänä rakentamisen aloittamisesta.

Ajatuksia projektin jälkeen

Meidän tarhamme on suuri (10,5x3 ja korkeuttakin on liki 3m). Erilaisilla tatoratkaisuilla todella pienelle pohjapinta-alalle saa ihan riittävän ulkoilutilan. Tärkeintä on se, että tarha on käyttäjilleen turvallinen. Tarhassamme ei ole ainoatakaan kahta senttiä suurempaa rakoa koska kissa on nokkela näpertäjä, samoin mahdolliset ulkopuoliset vieraat. Tämän vuoksi upotimme myös osan verkosta maan sisään. Jos tilaa ja mahdollisuuksia on, niin itse tekisin samoin kuin nyt; rakentaisin kerralla kunnon kokoisen tarhan. Myöhemmin sen laajentaminen ainakin itselläni olisi vaan venynyt ja venynyt.

Tämä tarha on rakennettu siten, että se tulee pysymään paikoillaan vuosia. Helppoja ratkaisuja mahdollisesti jossain vaiheessa purettavaan tai siirrettävään tarhaan on olemassa vaikka kuinka. Mielestäni yksi loistava ratkaisu on tehdä seinät ensin valmiina verkotettuina elementteinä ja pystyttää ne sitten paikoilleen. Kattorakenteeksi riittää ihan hyvin tiivis verkko kuin valokatekin. Tarhan maisemointia suosittelen itse lämpimästi. Toivottavasti kuvasarjan loppussa näkee sen, miten tarha ikään kuin uppoaa taloomme. Tänä kesänä naapurimme vasta ymmärsi, että kyseessä on

verkotettu tarha eikä katettu patio.

Me emme tinkineet mistään materiaaleista –halvemmallakin samaan lopputulokseen pääsee. Maahan tehty juoksu voi tuntua monesta liioittelulta, mutta tämä oli meidän valintamme. Valokatteena käytimme likimain tuhdeinta katetta, mitä tarjolla oli. Tämän talven lumimääräkään ei hetkauttanut katetta mihinkään päin. Verkko on Voliplast:in sinkitty muovitettu verkko. Edellä mainittua parempaa saa kyllä hakemalla hakea. Se istuu maisemaan loistavasti vihreän värinsä vuoksi eikä vuosien saa-

tossakaan ryhti notkahda. Kunnollisesta verkosta ei kannata lähteä tinkimään.

Parhaina opetuksina itse pitäisin yksinkertaisesti sitä, että jos tarhan puuosat aikoo maalata, se kannattaa tehdä etukäteen. Pikkuiset paikkaukset on helppo tehdä jälkikäteen, valmista tarhaa ilman verkotustakin on paljon työläämpää maalata. Oli tarhassa käytettävä verkko mitä hyvänsä, se myydään yleensä rullissa. Rulla kannattaa vetää edellisenä päivänä auki ja painojen avulla ikään kuin suoristaa verkko. Tämä helpottaa verkotusta enemmän kuin paljon.

Toivottavasti tästä kuvasarjasta on innoitukseksi ulkotarhan rakentamiseen, jos sellaista ei vielä ole. Kuten myöskin mahdolliseen parvekkeen verkotukseenkin. Tekeminen ei ole ollenkaan niin työlästä kuin itsekin itselleni uskottelin. Palkkiona on tyytyväisiä karvatassuja, joiden peuhaamista ja lököttelyä on ilo seurata eikä mikään vaiva tunnu enää kuin suurelta riemulta. Netistä googlettamalla löytyy varmasti paljon lisää ideoita.

Teksti ja kuvat Meemu Haveri

Valmistuneet

GIP FI* Sannilan Bonaparte "Jesse" (NFO n 09 23) valmistui GIP:ksi 15.4.2012 Kuopiossa.
synt. 19.1.2004, Isä: GIC Lord Celebron Felis Audax*DK (NFO ns 09 22), emo: EC FIN*Felicis Doris De Clarissa (NFO a 23)
Kasvattaja: Marjo Korhonen
Omistaja: Sirpa Rajavaara, POROK

Supreme Champion FI*Kalicalanin Caro Miu, JW, DVM (NFO d 22)

valmistui Tallinnassa 25.2.2012 ollen
samalla Best In Show
s. 11.2.2009
Isä: CH Ennio E'Xodja*PL
(NFO n 09 22)
Emo: SC FI*Kalicalanin Nieidda Angeli
(NFO f 22)
Kasvattaja: Päivi Kupila
Omistaja: Henriikka Neittaanmäki
Kuva: Tessa

Adamin näyttelyura aikuisissa on edennyt rauhalliseen tahtiin. Metsäkissa on hitaasti kehittyvä rotu, ja halusinkin antaa Adamille kunnolla aikaa komistua ja miehityä ennen siirtymistä korkeimpiin luokkiin. Nyt kolmen vuoden iässä Adam alkaa olla ulkonäöllisesti valmis, ja niinpä lähdimme helmikuussa Tallinnaan hakemaan viimeistä sertiä luokasta 3. Adam oli naishaaveilultaan hoikassa kunnossa ja varsin huonossa turkissakin, mutta kotiin tuomisina oli silti tuore Supreme Champion, ja kirsikkana kakun päällä Adam oli näyttelyssä myös Best In Show!

Näyttelyharrastuksen myötä olemme saaneet ihania uusia ystäviä, joiden kanssa yhteistyö jatkuu toivottavasti vielä pitkään. Adamin kanssa tulemme edelleen käymään toisinaan näyttelyissä, jossain tulevaisuudessa hämmöttävät myös kastraattiluokat. Adam on kaik-

kea, mitä voisin metsäkissalta toivoa, lempeää ja kujeilevaa luonnetta myöten. Haluan kiittää kaikkia Adamin näyttelyuralla hengessä mukana eläneitä, ja suurin kiitos jälleen kerran kuuluu Adamin kasvattajalle, Päiville!

SC Luna-Purr Im A Roadrunner (NFO d 22) valmistui SC:ksi
18.3.2012 Turussa.
Syntynyt 2.10.2009
Emo: EC S*Poo Nai's Ellora (NFO f 23)
Isä: GIC FI*Fellow's William Dalton (NFO a 09)
Kasvattaja: Katriina Kauppinen
Omistajat :Helena Hautaviita & Pertti Savumaa

SP FI* Kehrääjän Asterix (NFO w) valmistui Turussa 17.3.2012
Syntynyt 22.1.2008
isä: IP & EC S* Magoria's Mr. Lordi
emo: CH FI* Kehrääjän Hattara
om. Minttu Ruskamo
kasv. Tuuli Sahlberg

SP, IC Karvanaaman Brima "Pete" (NFO n 09 22) valmistui SP:
ksi Kirkkonummella 3.3.2012
syntynyt 04.06.2008
Isä: Chakin Bertie NFO e 09 22
Äiti: EC Kehrääjän Siiri NFO n 09 23
Omistaja: Maija Hirvonen
Kasvattaja: Mari Mälkki
Kuva: Tessa

IP FI* Hopeahännän Leonardo (NFO a) valmistui 25.2.2012
Tallinnassa
syntynyt 28.9.2010
emo: SP FI* Hopeahännän Harley Quinn (NFO ns 09)
isä: GIC DK* Morgunstralan's Hot'n Sweet (NFO n 09)
omistaja: Tuula Kaskinen
kasvattaja: Sari Sinkko

Supreme Champion –veljekset

Olgan ja Sisun Kuninkaallisen pentueen ensimmäiset Supreme Championit ovat Tähtitassun Daniel (Dani) Kirkkonummella 04.03.12 ja NW 11 Tähtitassun Carl Philip, JW (Pyrä) Tampereella 19.05.12. Daniel ehti valmistua ensin, koska turistimatkalta Poznanin maailmannäyttelyyn tuli matkamuistona yllätys sertifikaatti. Matkalla Dani hurmasi itselleen myös puolalaisen tyttöystävän, tai ehkä pikemminkin tytön omistajan.

Nimi Kuninkaallinen pentue tulee siitä, että pennut syntyivät Ruotsin Prinssessa Victorian ja Prinssi Danielin hääpäivänä 19.06.10. Minulla ei ollut suunnitelmia pennun hankinta, mutta olen aina ollut heikkona punaisiin kissoihin. Kun sain Eilalta viestin pentueen syntymästä, huomasin vastaavani, että tee siitä punaisesta pojasta Daniel (arvasin nimi teeman), minä haluan hänet. Onneksi olin nopean, sillä myös Tarja oli kiinnostunut tästä punaisesta pennusta. Niinpä Tarja otti sitten pentueesta valkoisen Pyryn, ja upean kissan saikin.

Pyryn menestys pentu- ja nuorten luokissa oli upea, ja voittoja on tullut myös aikuisissa, mikä on kunnioitettava saavutus ottaen huomioon, että Pyry kilpaili samassa väriryhmässä upean isänsä kanssa. Voitto isästä Tuomarin Paras -valinnassa vei myös Danielin paneeliin, josta tuli Danielin ensimmäinen voitto aikuisissa. Se oli myös ensimmäinen kerta, kun minun kissani voitti kategorian aikuisissa, vaikka olen ollut harrastuksen parissa jo 15 vuotta. Tarjalla Pyry on ensimmäinen näyttelykissa.

Olen saanut kunnian esitellä näyttelyissä myös Pyryä tuomareille. Olemme käyneet Pyryn kanssa kahdestaan Tallinnassa tuloksella sertifikaatti ja Tuomarin Paras.

Upean ulkonäön lisäksi näitä veljeksiä yhdistää upea luonne sillä erotuksella, että Danilta löytyy tarvittaessa myös temperamenttia niin kuin punapää omistajaltaan. Veljesten myötä olemme Tarjan kanssa ystäväystyneet.

Kiitämme Eilaan siitä, että olemme nämä ihanat pojat saaneet!

Tiina Kreus (Daniel) & Tarja Korpijärvi (Pyry)

SC FI*Tähtitassun Daniel

SC NW FI*Tähtitassun Carl PhilipJW

FIP, paljon vanhaa ja vähän uutta

FIP eli Feline Infectious Peritonitis on aikanaan saanut nimestään hyvin harhaanjohtavan suomenkielisen version ”tarttuva vatsakalvontulehdus”. Tämän kuolemaan johtavan sairauden taustalta löytyy koronavirustartunta, joka itsessään ei aiheuta suurimmalle osalle kissoja joko mitään oireita tai oireet voivat vaihdella lievistä hengitystieoireista voimakkaisiin suolisto-oireisiin. Pääsääntöisesti oireet ovat lieviä. FIP syntyy siten, että sinänsä vaarattomasta koronaviruksesta syntyy yksilössä mutaatiomuoto, joka johtaa parantumattomaan sairauteen ja kuolemaan.

Coronavirus on hyvin yleinen virus kissoilla ja ollaan osoitettukin, että 80-100% monikissatalouksista (kissoja kolme tai enemmän) löytyy koronavirusta kantavia/erittäviä yksilöitä. Yhden tai kahden kissan talouksissa koronavirusta löytyy 25-40% talouksista.

Coronavirus ei ole siis sama asia kuin FIP, vaikka virusta tarvitaankin aiheuttamaan tämä sairaus! Coronavirus tarttuu, mutta FIP itsessään ei ole tarttuva sairaus!

FIP on pääsääntöisesti nuorten kissojen sairaus; suurin osa sairastuneista (n. 85%) on alle 2-vuotiaita kissoja. Tietyillä roduilla katsotaan olevan lisääntynyt alttius sairastua; näihin rotuihin kuuluvat Pyhä Birma, Ragdoll, Bengalit ja Rexit. Sairauden puhkeamiseen liittyy sairastuneen yksilön oman immuunivasteen heikkous tai jokin toinen sairaus, joka aiheuttaa koronaviruksen mutaatiomuodon kehittymisen sinänsä vaarattomasta koronaviruksesta FIP:ksi.

Koska immuunivasteen kehitykseen kussakin yksilössä vaikuttaa perimä, niin on suositeltu, ettei sellaista yhdistelmää uusittaisi, jonka seurauksena on tullut FIP:iin sairastuneita pentuja. Vanhempia voisi kuitenkin käyttää edelleen jalostukseen muissa yhdistelmissä.

FIP itsessään aiheuttaa elimistössä vas-kuliittimuutoksia (suonitulehdusmuutoksia) ja nämä tulehdusmuutokset voi-

vat esiintyä missä kohdassa elimistöä tahansa. Tämä on syy siihen, että FIP:n ilmenemismuodot ovat niin erilaisia ja että se on toisinaan hyvin vaikea diagnosoida. Karkeasti FIP voidaan jaotella kuivaan tai märkään muotoon sen perusteella, aiheuttaako tulehdus nesteen kertymistä elimistöön (rinta- ja/tai vatsaonteloon) vai ei. Suurin osa diagnooseista varmistetaan kuoleman jälkeisellä tutkimuksella, jolloin kudosten kudosleikkeistä löytyy FIP:lle tyypillinen vas-kuliittimuutos. Toisinaan kudosleikkeitä otetaan diagnoosin tekemisen yhteydessä jo kissan elinaikana.

Verinäytemuutokset joko tukevat tai osittain jopa kumoavat FIP-diagnoosin, vaikka sairastunut yksilö kliiniseltä kuvaltaan muistuttaisikin FIP:iä. Jos taas kyseessä on kissa, jolla ei ole mitään kliinisiä oireita, niin verinäytteiden otamisella emme voi ennustaa sairastuuko kissa FIP:iin vai ei. Vasta-aineet siis kertovat siitä, onko kissa ollut tekemisissä koronaviruksen kanssa, eivät siitä sairastaako tai sairastuuko kissa FIP:iin. Ja tiedämme kyllä ilman testiäkin, että suurin osa kissoista on ollut tekemisissä koronaviruksen kanssa.

Viime vuonna julkaistu tutkimus ko-keellisesti infektoiduista koronavirusta vapaita kissoista (51 kissaa) kuitenkin osoitti, että koronavirusta vasta-aineiden määrä korreloi niiden ulosteissaan erittämän koronaviruksen määrän kanssa, mitä ei ole aikaisemmissa tutkimuksissa (vuosina 1997 ja 1999) havaittu.

Maaailmalla on käytössä koronavirusrokote, joka kuitenkin ei ole osoitautunut toimivaksi ratkaisuksi FIP-ongelmaan. Uusin tutkimus pyrkiikin nyt selvittämään, miten saataisiin estettyä koronaviruksen mutatoituminen yksilössä ja sitä kautta kehittämään ”täsmäase” FIP:iä vastaan.

Niin kauan kun meillä ei tätä torjuntakeinoa ole, joudumme tyytymään näihin perustoimenpiteisiin, joilla koronaviruksen määrää kissalassa pystytään vähentämään:

- riittävästi hiekkalaatikoita, suositus vähintään 1 laatikko / 2 kissaa
- hiekkalaatikon puhdistus vähintään kerran päivässä, koko hiekan vaihto kerran viikossa
- ruokakupit erillään hiekka-astioista
- kissojen pienryhmät, max. 4 kissaa/ryhmä
- enintään 8-10 jalostuskissaa/talous
- emojen ja pentujen eristys muista kissoista
- turkin huolto erityisesti pitkä- ja puoli-pitkäkarvakissoilla

Kasvattajalla on myös mahdollisuus saada nk. coronavirusvapaita pentuja vierottamalla pennut emostaan jo 4-5 viikon iässä ja pitämällä ne täysin eristettyinä muista kissoista (ja niiden eritteistä) ennen uuteen kotiin siirtämistä. Tuolloin pennuilla ei ole koronavirusta kasvattikodista lähtiessään. Ne myös pysyvät coronavirusvapaina, jos ne eivät ole missään tekemisissä toisten kissojen tai niiden eritteiden kanssa elämänsä aikana.

Toistaiseksi joudumme siis elämään koronavirusten ja niiden aiheuttaman FIP:in kanssa ja hyväksymään sen tosiasian, että osa kissoista sairastuu ja menehtyy tähän ikävään sairauteen. Toivottavasti saamme tulevaisuudessa paremmat keinot estää FIP:in aiheuttamat menetykset.

Kirsi Juuti, ELL, Pieneläinsairauksien erikoiseläinlääkäri

CatVet Kissaklinikka
Nuijamiestentie 5
00400 Helsinki
p.010 423 6888
www.catvet.fi

Roosan tarina

Alkuvuodesta 2010 meidän perheessä odotettiin kovaa kissakuumetta. Olimme jo jonkin aikaa katselleet sekarotuiselle Tomppa-kissallemme kaveria, kun sitten eräänä päivänä näimme keltaisessa pörssissä il-moituksen, jossa myytiin rekisteröimättömiä norjalaisen metsäkissan pentuja.

Ihastuimme heti ilmoituksen kuvissa esiintyviin punaisiin pörröturkkeihin, ja päätin ottaa yhteyttä kissojen myyjään. Myyjä vastasikin minulle nopeasti, mutta kaikki ilmoituksen pennut oli jo varattu. Myyjä kuitenkin tarjosi meille kuukautta myöhemmin syntynyttä kissanpentua, jonka hän kertoi myöskin olevan puhdasrotuinen norjalainen metsäkissa. Sain pennuista heti kuvia sähköpostiin, ja myyjä soitti minulle heti viestin lähetettyään.

Puhuimme pitkään puhelimessa, ja kerroin myyjälle toiveistamme kissan suhteen. Myyjä vaikutti asian-tuntevalta ja vastuulliselta, ja puhelun päätteeksi sovimme, että meille tulee yksi hänen pennuistaan, mutta mietimme vielä hetken minkä pennun haluamme.

Myyjä kertoi, että olin ensimmäinen, jolle hän tarjoaa näitä pentuja, ja että minun kannattaa tehdä päätös ja maksaa varausmaksu nopeasti, sillä pennuilla

oli kova kysyntä. Pyysin päästä katsomaan pentuja, mutta myyjä kertoi, miten herkkiä pienet pennut ovat, ja ettei hän mielellään päästä pentuja katsomaan, etteivät ne vain sairastu. Hän kertoi, miten häneltä oli kokonainen pentue saanut ripulin kun pennunkatsojat olivat tuoneet mukanaan pöpöjä. Hän kertoi myös, että kissalat yleensä välttävät vierailijoita, kun talossa on kissanpentuja. Hän lupasi kuitenkin lähettää usein valokuvia ja kertoa pennun kuulumisia.

Myyjä esitti asiansa hyvin vakuuttavasti, ja minä hyväuskoisena ihmisenä nielin kaiken, mitä hän minulle kertoi.

Hetken mietittyämme päädyimme sitten ruskeasävyiseen tyttöpentuun, jolle ajattelimme antaa nimeksi ”Minni”.

Maaliskuussa maksoin varausmaksun ja sain sen jälkeen pennuista muutamia kuvia sähköpostiin. Myyjä soitti minulle muutaman kerran pentujen kuulumisista, ja itsekin soittelin hänelle päin. Valokuvien lähettäminen ei oikein onnistunut, kun hänen kameraansa tuli jokin vika. Minulla oli kuitenkin muutamia kuvia, ja tyydyin niihin.

Huhtikuun alkupuolella myyjä kertoi minulle yhden punaisen tyttöpentun vapautuneen, kun perheen po-jalla todettiin allergia. Hän kertoi miten ihana,

kiltti ja ihmisrakas kisu tämä ”Armi-anneli” oli ja sanoi, että tuon pennun saisi jo muutaman päivän kuluttua, sillä eläinlääkäri oli juuri tarkastanut pennut ja antanut luvan lähteä uusiin koteihin. Hän laittoi heti minulle kuvia sähköpostiin, mietimme asiaa hetken, ja päätimme että tästä punaisesta työstä, josta olimme alunperinkin kiinnostuneita, tulee meidän kissamme.

Myyjä oli viemässä meidän kissamme veljeä Vammalaan seuraavana viikonloppuna, ja hän tarjoutui tuomaan meidän kissamme samalla. Viikolla hänellä oli töitä ja kaikenlaisia kiireitä, joten pennun nouto viikolla ei sopinut.

Seuraavana lauantaina odotimme innostuneina uutta perheenjäsentämme... Kohta pihaan kaarsikin pu-nainen auto, ja menimme ulos vastaanottamaan pentua. Haimme kissamme autosta, jossa se oli samassa kuljetuskopassa Tikrunimisen veljensä kanssa. Myyjä kehotti minua heti käärimään pennun huiviini, ja menemään kiireesti sisälle, ettei pentu vilustu. Ihmettelin hieman, koska sisälle oli matkaa vain alle 20 metriä, ja hän kuitenkin jätti toisen pennun autoon odottamaan.

Huomasin heti, että pentumme haisi voimakkaasti kissanpissalta, ja sen turk-

ki oli klattuinen. Tästä huo-mauttaessani myyjä sanoi toisen pennun pissanneen sen päälle matkalla.

Pentumme, joka sai sittemmin nimekseen Roosa, oli ihana... suloinen pieni pitkäturkki, joka kehräsi lak-kaamatta. Rakastuimme siihen ensisilmäyksellä, ja samalla silmänräpäyksellä katosivat kaikki viisaat ajatukseni siitä, että jos pennussa on jotain epäilyttävää, emme ota sitä.

Pennussa todellakin oli monta asiaa vialla. Sisälle päästyämme huomasin, että pennullamme on napatyträ. Olin sellaisen nähnyt aikaisemmin koiran-pennulla, joten tunnistin sen heti. Myyjä ei ollut omien sanojensa mukaan pidellyt kissanpentuja, ja siksi ei ollut huomannut, että pennussa olisi jotain vikaa. Hän ei myöskään ollut sanomansa mukaan edes tiennyt, että kissalla voi olla napatyträ, eikä sitä miten se ilmenee. Hän mainitsi kasvattaneensa kissoja yli kymmenen vuotta ja ihmetteli suureen ääneen, miten eläinlääkäriäkään ei ole huomannut moista, vaikka on juuri tarkastanut ja rokottanut pennun. Minä tiesin, että napatyträ saadaan korjattua pienellä leikkauksella, ja kerroin myyjälle, että yleensä korjausleikkauksen maksaa myyjä/kasvattaja. Kerroin palaavani asiaan, kun olen käyttänyt pentumme eläinlääkäriä.

Luovutushetkellä huomasin myös, että Roosalla oli nuha ja sen silmät vuosisivat ja hengitys haisi pahalta. Tämän myyjä sanoi johtuvan rokotuksesta, jonka pentu oli saanut edeltävällä viikolla. Hän sanoi, ettei ollut huomannut kotona kissanpennussa mitään erityistä, kuten sitä, että nenä ja silmät vuotavat. Hän kertoi tämän olevan normaali reaktio rokotteeseen, ja sanoi sen menevän nopeasti ohi.

Maksoin myyjälle loppuosan pennun hinnasta, yhteensä 390 euroa, ja hän jatkoi matkaansa Vammalaan toisen pennun kanssa.

Me jäimme kotiin hoitamaan nuhaista kissaamme... Puhdistelin Roosan nenää keitettyyn veteen kastetulla pumpulilla, ja kun sain kuivat kökököt pois sieraimista, huomasin että nenästä vuoti eritettä todella runsaasti. Yölläkin nousin muutaman kerran puhdistamaan pennun ne-

nää, kun se meni tukkoon ja hengitys oli vaikeaa. Nenästä vuotava erite oli pak-sua, kelta-vihreää ja pahanhajuista. Silmistä vuosi kellertävää eritettä, jota tuli niin runsaasti, että silmät muurautuivat umpeen. Silmiä ja nenää puhdistettiin lukuisia kertoja päivässä, usean päivän ajan ja öisin.

Heti maanantaina soitin Roosalle ajan lääkäriin. Roosa sai lääkekuurin nuhaan ja silmiin, lääkäri tutki sen ja totesi isohkon napatyträn olemassaolon. Eläinlääkäriällä kävi myös ilmi, että kissa ei varmastikaan ole puhdasrotuinen. Sovittiin, että tarkkailen kissaa, ja jos napatyträ ei oireile aiemmin, niin korjataan se steri-lisaation yhteydessä. Antibiootikuuri syötettiin loppuun, mutta vasta kuurin ollessa loppumaisillaan Roo-san silmä- ja nuhaoireet alkoivat helpottaa. Nuhaa oli jonkin verran vielä kuurin loppua, mutta se väheni pikkuhiljaa noin 2 viikon sisällä.

Alusta saakka Roosa söi todella ahneesti, ihan kuin sen olisi ollut pakko saada kuppi tyhjäksi. Tarjosimme kissanruoan lisäksi jauhelihoja ja kalaa. Kuivaruokaa Roosa ei huolinut. Varmuudeksi madotimme Roosan.

Alusta alkaen Roosalla oli suuria vaikeuksia sisäsiisteyden kanssa. Mainitsin sisäsiisteysongelmista myyjälle, kun soitin hänelle kysyäkseen onko muilla pennuilla nuhaoireita ja uudelleen heti ensimmäisen eläinlääkärikäynnin jälkeen. Kysyin neuvoa sisäsiisteyden opettamiseen ja minkälaista hiekkaa hän oli käyttänyt, mutta hän ei osannut sanoa juuri mitään muuta kuin että ”keneläkään muulla kasvattamallani kissalla ei koskaan ole ollut ongelmia”, ”otan selvää”, ja ”ei se täällä pissannut matolle”. Kaikki muut pennunomistajat olivat myyjän sanojen mukaan kehuneet, miten hienoja pennut ovat ja miten hyvin niillä menee... keneläkään muulla ei ollut myyjän mukaan terveysongelmia. Käytämänsä kissanhiekkamerkkiä hän ei ”osannut” sanoa, jotain lähikaupan se oli. Kerroin myös epäilyistä Roosan puhdasrotui-suuden suhteen, ja vastaukseksi sain selvityksen siitä, miten hänen kissojensa tuontivanhemmat edustavat alkuperäistä linjaa, eivätkä siksi mm. pään muodoltaan muistuta suomalaisia

”pilalle jalostettuja” metsä-kissoja.

Yritin opettaa Roosaa sisäsiistiksi. Aloin pitää Roosaa tarkkaan silmällä, ja aina kun näytti siltä, että sen on ”ves-sahätä”, nostin sen hiekkalaatikolleen, ja kehuin. Aika usein se pissasikin kun tein näin. Parin viikon kuluttua Roosa osasi jo aika usein mennä laatikolleen asioilleen, vaikka vahinkoja sattui tosi usein. Joskus Roosa kuitenkin käveli laatikoltaan toiselle puolen taloa pissalle esim. matolle tai tyynyn päälle, sohvalle, sänkyihin... Kesäkuulla Roosa alkoi yhä useammin käydä asioillaan muualla kuin hiekkalaatikollaan. Kakka oli kaiken aikaa löysähköä ja kasoja ei tullut juuri koskaan hiekka-astiaan, vaan Roosa saattoi tehdä tarpeensa keskelle lattiaa. Hiekka-astia siivottiin useita kertoja päivässä, ja hiekka-astioiden määrää lisättiin ja suljettiin makuuhuoneiden ovet, jotta Roosa löytäisi helpommin astialleen.

Roosa saattoi käydä kääntymässä laatikolla, ja heti perään mennä asioilleen laatikon viereen, vaikka laatikko oli puhdas. Meillä oli käytössä sekä kannellinen että kanneton astia, eli valinnanvaraa mallissakin oli.

Ongelma paheni pahenemistaan, ja kohta Roosa ei tehnyt asioitaan enää ollenkaan hiekka-astiaansa. Sen lisäksi Roosa oli apeat ja väsyneen oloinen ja kokoajan nälkäinen. Heinäkuussa menimme taas lääkäriin. Roosan virtsateistä ei löytynyt tulehdusta, mutta silmä-tulehdukseen Roosa sai taas lääkkeitä. Lisäksi Roo-salle alettiin antaa Royal Canin Calm-ruokaa, joka on tarkoitettu juuri tämänkaltaisiin ongelmiin. Noin viikon ajan eläinlääkärikäynnin jälkeen Roosa teki taas ison osan tarpeistaan astiaan. Sitten sama touhu alkoi taas. Ko-keilimme Feliwaytä, mutta siitäkään ei ollut apua. Roosa piti aiemmin kovasti hellimisestä, mutta alkoi kokoajan vetäytyä enemmän kuoreensa. Joskus se yritti leikkiä Tompan tai koirien kanssa, mutta jatkuvasti se vetäytyi enemmän ja enemmän omiin oloihinsa. Kuivaruoka lakkasi kokonaan kel-paamasta. Yritin tarkkailla hampaiden vaihtumista, mutta Roosa ei pitänyt että sen suuta yritettiin tutkia. Minun mielestäni Roosan maitohampaat eivät vaihtuneet pysyviksi hampaiksi. Syyskuun alussa käytin Roosan

vielä lääkarilla, että napatyrän tilanne tarkistettiin, se oli hieman suurentunut. Sovittiin, että Roo-salle varataan aika sterilisaatioon, ja napatyrä korjataan samalla.

Olin alkanut miettiä, johtuiko Roosan käytös ympäristöstä, esim. koirista tai lapsista. Se tuntui epätoden-näköiseltä, koska Roosa aina välillä leikki koirien kanssa, ja meni lasten viereen makailemaan ja silitettäväksi. Päätimme kuitenkin, että Roosa saisi mennä kokeeksi hoitoon rauhalliseen kotiin, jossa ei ole lapsia eikä koiria. Ystäväni aikuinen tytär otti Roosan kokeeksi hoitoonsa kahden tyttökissan kaveriksi. Roosa oli nopeasti ystäväystynyt toisten kissojen kanssa, mutta sisäsiisteys tuotti yhä ongelmia. Roosa teki kaikki/ lähes kaikki asiansa laatikon viereen, vaikka astioita oli useampia ja ne olivat siistejä, tai sitten Roosa teki asiansa keskel-le lattiaa. Roosa steriloiitiin ja napatyrä korjattiin, ajateltiin jos siitä olisi apua. Tämän toimenpiteen yhteydessä eläinlääkäri huomasi Roosan suun olevan täynnä Herpes-tyyppisiä rakkuloita. Suu oli huonokuntoinen ja kipeän näköinen. Munasarjasta löytyi n 1,5cm kysta. Roosa vaikutti ikäisekseen pieneltä, vaikka se söi paljon ja hyvälaatuista ruokaa. Noin yhdeksänkuisena Roosa painoi 2,6 kg.

Ilmoitin näistä löydöksistä myyjälle puhelimitse, ja pyysin neuvoja miten edetä, mutta hän ei osannut auttaa. Hän sanoi ettei hänen kissoillaan ole koskaan ollut herpestä, eikä ollut koskaan kuullutkaan kenel-läkään olevan. Hän lupasi taas ottaa selvää ja soittaa tutulle eläintenhoitajalle Helsinkiin. Mitään vastausta ei kuulunut, joten soitin uudelleen. Myyjä ei enää hetkeen ollut vastannut puheluihini, mutta vastasi kun soitin mieheni puhelimesta tai ”koti”kännykstä. Vieläkään hän ei ollut ehtinyt selvittää asiaa, mutta kaikki muut pennut hän oli sanojensa mukaan soittanut läpi, eikä kenelläkään muulla ollut mitään ongelmia.

Roosa toipui leikkauksesta hyvin, mutta sisäsiisteysongelmaan siitä ei ollut apua. Roosa oli yhä sulkeutunut, pienikokoinen ja siitä näki, ettei kaikki ollut kunnossa vaikka se sai hyvää

huolenpitoa ja kaikki olo-suhteet olivat mielestämme kunnossa. Välillä se yritti vähän leikkiä kissakavereiden kanssa. Suun rakkulat pahenivat, ja kovan ruoan syöminen oli mahdotonta, purkkiruokaa Roosa söi, mutta vaivalloisesti. Kissasta näki, että se on kipeä ja ahdistunut.

Roosa tuli takaisin meille, kun todettiin ettei uusi koti valitettavasti ratkaissut sen ongelmia. Olin jälleen yhteydessä myyjään. Olin kertonut kaiken edellä mainitun hänelle, ja kysyin tietäisikö hän mitään keinoa saada Roosa kuntoon... Ei tiennyt, mutta sanoi ymmärtävänsä, ettei kissaa voi taas laittaa uuteen kotiin, ja että hän ymmärtää, että kissankakat pitkin lattiaa ja huonekaluja ovat terveystriskikin, kun perheessä on pieniä lapsia. Herpeksen takia Roosa olisi voinut myös sairastuttaa muut lemmikimme. Meillä oli tuolloin koiralla myös pienet pennut, joiden terveys olisi voinut vaarantua.

En enää keksinyt keinoja Roosan hoitamiseksi. Minun kävi sääliksi pientä, kipeää kissaani, ja olin varma, ettei ”kasvattajan” luona ollut kaikki olosuhteet kunnossa. Roosan lopettaminen alkoi näyttää ainoalta vaihtoehdolta.

Kun sitten kerroin myyjälle, että Roosa pitää ehkä lopettaa, ja miten kova paikka tämä on meille kaikille, hän neuvoi valehdelemaan lapsille että kissa sai uuden kodin, vaikka todellisuudessa se on kuollut. Minä en halunnut valehdella. Myyjä kysyi, enkö voisi pitää kissaa kuljetuskopassa vaikka autotallissa, tai ulko-varastossa. Totesin, että olisi julmaa ja epäinhimillistä sulkea sairas eläin yksin kylmään varastoon, enkä voisi edes aja-

tella sellaista vaihtoehtoa. Myyjä sanoi, ettei hänkään voisi ottaa sairasta kissaa tartuttamaan omia kissojaan. Enkä minä olisi Roosaa hänelle antanutkaan... Kuukaan tuntemani luotettava ihminen ei myöskään huolisi häiriintynyttä, kipeää ja ympäriinsä ulostavaa kissaa kotiinsa, eikä muutto olisi Roosan ongelmia ratkaissut. Myyjän seuraava kommentti oli, ettei kannata viedä Roosaa ainakaan eläinlääkärille lopetettavaksi, koska se maksaa ja joudun vielä maksamaan päivystysmaksunkin.

Ehdotin, että myyjä tulisi katsomaan Roosaa kun se saapuu takaisin meille, mutta hän ei halunnut. Hän ei myöskään uskonut, kun sanoin Roosan herpeksen olevan peräisin hänen luotaan, ja että hänen muutkin kissansa kantavat varmasti samaa virusta.

En siis yrityksistä huolimatta löytänyt enää keinoja hoitaa Roosan ongelmia ja helpottaa sen oloa, eikä asiassa osannut auttaa eläinlääkärimekään. Surukumme rakkaan Roosamme maallinen matka päättyi eläinlääkärin vastaanotolle samana päivänä, kun Roosa palasi takaisin meille. Ainoa lohtu on että tiesimme Roosan päässeen kivuistaan ja ahdistuksesta.

Kun ilmoitin Roosan kuolemasta myyjälle, hänen ensimmäinen kysymyksensä oli: ”kuka kissan lopetti ja mitä se maksoi?” ja perään kommentti ”se oli ihan terve kun toin sen teille, olisit palauttanut sen minulle, olisin ottanut sen koska vaan...” vaikka juuri hän itse kieltäytyi edes tapaamasta Roosaa.

Epäilykset Roosan ”kasvattajaa” kohtaan kasvoivat kasvamistaan. Minun näkemykseni Roosan tilanteesta tuolloin oli, että Roosa oli pahasti häiriintynyt kasvatuskodin puutteellisten olojen ja huonon hoidon vuoksi. Epäilen yhä, onko sillä ollut edes saatavilla emoa, vai onko pennut viety emoltaan liian aikaisin, jotta saadaan emo mahdollisimman pian uudelleen kiimaan ja tiineeksi. Lisäksi Roosalla oli suu täynnä kipeitä rakkuloita, jotka pahenivat ja vaikeuttivat sen syömistä. Vatsakin oli kokoajan enemmän tai vähemmän löysällä.

Myyjä väitti kissan olleen täysin terve, kun hän toi sen, ja väitti eläinlääkärin tarkastaneen sen ennen luo-vutusta.

Lääkärintodistusta pennulla ei ollut. Kun kyselin asiasta eläinlääkäriasemalta, missä pennut kasvatetaan mukaan oli tarkastettu, minua neuvottiin ottamaan yhteyttä eläinsuojeluun ja myös poliisiin. Kissa ei tietävästi ollut edes puhdasrotuinen, vaikka se sellaisena minulle myytiin. Sain myös kuulla eläin-tenhoitajalta, että heille oli tullut muitakin vastaavanlaisia puheluja. Toimin annettujen ohjeiden mukaan ja tein ilmoituksen eläinsuojeluvalvojalle ja poliisille.

Soitin taas myyjälle, ja hän lupasi heti palauttaa Roosasta maksamani hinnan, kun mainitsin hänelle, että eläinsuojeluvalvoja voisi tulla tarkastamaan hänen kissojensa olot, ja että hän on syyllistynyt petokseen myydessään sekarotuisia kissoja puhdasrotuisina. Ilmoitin myöhemmin myyjälle tilinumeroni, kuten hän pyysi, mutta hän olikin muuttanut mielensä. Hän pyysi eläinlääkärin todistuksia lopettamisesta yms. että hän voi tuomarin kanssa käydä ne läpi, ja tuomari voisi sitten päättää, oliko kissa stressaantunut huonosta hoidostamme johtuen, ja oliko sitä oikeasti edes lopetettu. Hän epäili, että huijaan häntä ja olen myynyt kissan eteenpäin. Hän suhtautui minuun hyvin vihamielisesti. Lähetin marraskuun alussa Roosaa eläinlääkäripapereista kopiot myyjälle, ja liitin mukaan itse kirjoittamani selvityksen tapahtumista. Myyjä ei kuitenkaan ottanut minuun yhteyttä, vaikka hänen piti niin tehdä paperit saatuaan. Päätin antaa olla, ja jättää asian poliisin ja eläinsuojeluviranomaisten hoidettavaksi. Näin olisin tehnyt silti, vaikka hän olisi tarjoutunut palauttamaan kissan hinnan.

Jälkeenpäin Porin Reposaaressa toimiva Roosaa kasvattaja on syyllistänyt minua siitä, että Roosalla oli ongelmia alusta alkaen. Herpes kuulemma johtui stressistä jonka taas olimme kuulemma itse aiheuttaneet. Hän sanoi, että on ottanut selvää asiantuntijoilta että lopetutin Roosaa ilman hyvää syytä, hoitokeinoja on, se herpes nyt on ihan simppele juttu hän sanoi, mutta ei osannut nimetä ensimmäistäkään hoitokeinoa. Aikaisemmin hän oli kanssani samaa mieltä, että muuta ei ole tehtävissä. Aina hän lupasi kysyä neuvoa joltain helsinkiläiseltä tultalta, joka on eläintenhoitaja. Kun kysyin

uudestaan, ei hän ollut ehtinyt selvittää. Kun Roosaa oli lopetettu, oli kasvattaja alkanut ”tutkia asioita”, ja kaikki olikin hänen sanojensa mukaan kiinni minusta, ”vastauksia” oli yllättäen alkanut löytyä, mutta kuitenkin hän ei osannut kertoa minulle niitä, eikä sanoa minulle mitä minun olisi pitänyt Roosaa kanssa tehdä toisin.

Myyjän syytökset loukkasivat minua syvästi. Elämistä huolehtiminen ja niiden hyvä hoito ovat aina olleet minulle ja miehelleni kunnia-asioita. Meille lemmikit ovat rakkaita perheenjäseniä, huolimatta niiden perimästä tai ominaisuuksista tai sairauksista.

Hyvällä omatunnolla voin vakuuttaa, että kaikki me Roosaa ihmiset yritimme hoitaa Roosaa parhaalla mahdollisella tavalla, ja minä ja mieheni teimme lopullisen päätöksen yksinomaan Roosaa parasta ajatellen. Myös eläinlääkäri oli kanssamme yhtä mieltä siitä, että ratkaisu oli oikea.

Vaikka Roosaa matka maan päällä on päättynyt, Roosaa tarina kuitenkin jatkuu...

Joulukuussa 2010 sain yhteyden ihmiseen, jolla on kaksi kesällä luovutettua tyttöä samalta myyjältä. Kissat olivat olleet huonokuntoisia, ja niillä oli todettu kissoihin erikoistuneen eläinlääkärin vastaanotolla giardia-infektio, calici-virus, mykoplasma, bronkiitti, käytöshäiriöitä (joita hoidetaan yhä psykoeläinlääkkeillä) ja niiltä oli löytynyt runsaasti täitä ja väiveitä. Toinen hänen kissoistaan menetti toisen silmänsä ja oli kuolla caliciviruksen vuoksi. Omistaja kertoi, että näiden kissojen pelastus oli silkka sattuma, joka johdatti heidät Felina- kissaklinikalle Helsinkiin. Myyjä tietenkin oli hänenkin kohdallaan kiistänyt olevansa millään tapaa syyllinen kissojen tilaan, ja toistellut samoja vanhoja valheita...

Joulukuussa laitoimme facebookin kautta kiertämään viestin, jossa haimme Porin Reposaaressa ostettuja rekisteröimättömiä norjalaisia metsäkissoja. Lisäksi kerroin blogissani Roosaa tarinan varoittavana esi-merkinä. Facebook-haun ja Roosaa tarinan kertomisen tarjous oli muiden pennunomistajien löytämisen lisäksi saada ihmiset ymmär-

tämään, että kannattaa miettiä tarkkaan, mistä lemmikkinsä ostaa, ja varoittaa kyseisestä pentutehtaasta. Moneen kertaan olen itse miettinyt, miten typerä olin, kun en kuullut hälytyskelloja...

Yhteydenottoja on tullut useita, ja nyt tiedossamme on usean vuoden ajalta monia saman myyjän myymiä kissoja, joilla on ongelmia terveyden kanssa. On myös ollut kissoja, jotka on jouduttu lopettamaan varsin nuorina.

Epäilemättä Roosalla on ollut samoja taudinaiheuttajia, mutta sitä en saa koskaan tietää, olisiko pikkupen-tuna saatu tieto näistä voinut pelastaa Roosaa...

Myyjällä on todistettavasti ollut tietoa mm. hänen pentujensa mukana kulkevista giardiasta ym. viimeistään vuonna 2009. Hän on siis tietoisesti vaaran- tanut meidän tapauksessamme myös pienten lastemme, muiden lemmikkien ja meidän aikuisten terveyden. Meidän perheen osalta Joulun aikaan tehdyt giardia-testit olivat negatiiviset, mutta tiedän myös ihmisiä, joilla on todettu/epäilty giardioosi sen jälkeen kun ovat ostaneet tältä myyjältä pennun tai hoitaneet sellaista.

Tämä kissanpentutehdas on tuottanut pentuja taajaan, ilmoitusten perusteella samalla emolla on ollut pen-tuja 2010 maaliskuun puolivälissä ja uudestaan taas elokuun alussa. Pentueita on ollut lukuisia vuonna 2010, sen on nähnyt jo seuraamalla kyseisen myyjän ilmoituksia. Kissojen sisäsiirtoisuusastetta voi vain arvailla...

Toivomukseni on, ettei tämä pentutehdas pyörisi enää pitkään. Asia on nyt viranomaisten käsittelyssä, rikos-ilmoituksia on tehty jo useita ja eläinsuojeluvalvoja on tehnyt tarkastuksen. Tämä tarina siis hitaasti, mutta varmasti jatkuu vielä, toivottavasti lopussa paha saa palkkansa, ja monta pientä kissaa saadaan hoidettua ajoissa.

Toivon, että Roosaa tarina voi auttaa muita. Meidän ikäväämme sen kertominen ei kuitenkaan poista.

*Roosaa kaivaten,
Mari ja perhe*

Juttu on ulkaistu myös Kissapostissa.

Norjalaisen metsäkissan ystäväkirja

Nimeni on: *Wishmaster Kid Brother,*
Pietari.

Asun sellaisessa talossa jossa: *On pal-
jon kiipeilypuita ja suuret ulkotarhat, jossa voi
lintulauta- ja oravakyttämisen lisäksi laulaa
kollilauluja sydämensä kyllyydestä.*

Perheeseeni kuuluu: *Jhmispalveluskunnan
lisäksi kissamiehet: Keisari Pertti Mauri An-
tero, Jorsti Teppo Jisakki, MaRtti "Varvas"
Anneli Ahtisaari, Ristopoika, Jalmari ja Hynynen.*

Elämä olisi kurjaa ilman: *Näin hyvää lauluääntä, joka minulla on.*

Pärjäisin hyvin ilman: *Miksi minun mistään pitäisi luopua? Minä pidän saavutetuista etuuk-
sista. Olenhan kissa.*

Olen ylpeä itsestäni koska: *Olen kasvattanut itselleni vakuuttavat riippaviikset ja luonteeni
on puhdasta kultaa.*

Pelkään kaikista eniten: *Ei minun tarvitse mitään pelätä.*

Jos en olisi norjalainen metsäkissa, olisin aivan varmasti: *Kissa on kissa, vaikka voissa
paistaisi.*

Maailman paras paikka on: *Mitä korkeammalla, sen parempi.*

Jos saisin itse valita, söisin mieluiten: *Oikein vetelää ja heikkolaatuista kissan pussiruo-
kaa.*

Paras kaverini on: *Kissakaverien ja palveluskunnan lisäksi Raimo Orava ja Fille Fasaani.*

Suurin saavutukseni elämässä: *Osaan pissata suoralla kaarella muiden juomavesikuppiin.*

En ole kovinkaan ylpeä siitä, että: *Osaan tuon edellisen taidon koska palveluskuntani ei
ymmärrä sen taidon suurenmoista merkitystä minulle itselleni.*

Elämän tarkoitus on: *Elää vauhdikasta kissamiehen sinkkuelämää poikamieskissojen talos-
samme parhaiden palvelijoiden kanssa ja puksutella Meemun poskia.*

Pentulista

Uuteen kotiin luovutettaessa pennun tulee olla vähintään 12 viikon ikäinen ja rekisteröity. Pentu saa mukaansa Suomen Kissanliiton rekisterikirjan. Yhdistys suosittelee että pentu on rokotettu kissaruttoa ja kissaflunssaa vastaan ja myös vahvistusrokotus on annettu ennen pennun luovutusta uuteen kotiin. Rokotusten yhteydessä pentu on eläinlääkärin tarkastama ja tästä on kirjallinen todistus. Lisäksi yhdistys suosittelee, että pentu on tunnistusmerkitty. Suosituksena on myös, että kasvattaja liittyy pennun omistajan Norjalainen metsäkissa ry:n jäseneksi edulliseen kasvattajahintaan (5,50 eur/jäsen).

Lista on päivitetty viimeksi 31.5.2012

DRACONIAN

Taru Kyntäjä
Vaasa, 0407516767

Synt: 31.05.2012, luovutus aikaisintaan: 31.08.2012

- mustavalkea (NFO n 09), uros
- mustavalkea (NFO n 09), uros
- mustavalkea (NFO n 09), uros

Isä: GIC Suvipäivän Oskari O (NFO n 03) , testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM
Emo: GIC Hillevillan Rebekka (NFO n 09), testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

LEOLINE

Laura Helander
Piikkiö (Kaarina), +358-40-526 5685

Synt: 16.05.2012, luovutus aikaisintaan: 16.08.2012

- mustavalkea bicolour (NFO n 03), naaras
- mustavalkea (NFO n 09), naaras
- ruskeatabbyvalkea (NFO n 09 22), uros
- mustavalkea bicolour (NFO n 03), uros

Isä: IC Mototassun Viehkeä Veijari (NFO n 09 24) , testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM
Emo: Leoline Mimosa Metsänneito (NFO n 09), testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

RYYTIMAAN

Sari Rydman
Lieto, 050-577 9919, sähköposti

Synt: 25.04.2012, luovutus aikaisintaan: 20.07.2012

- musta (NFO n), naaras
- musta (NFO n), naaras

- musta (NFO n), uros

Isä: GIC Draconian HarmonyDivine (NFO n) , testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM
Emo: IC Ryytimaan Baby Beast (NFO f), testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

KISSAFARIN

Kati Seppä
Nakkila, 040-5192085, sähköposti

Synt: 02.04.2012, luovutus aikaisintaan: 02.07.2012

- creme (NFO e), uros
- creme (NFO e), uros
- creme (NFO e), uros
- creme (NFO e), uros

Isä: CH FI*Sunshire's Lancelot (NFO a 24) , testit: FeLV, FIV, GSD IV,
Emo: IC FI*Kissafarin Canberra (NFO e), testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

HUISKULAN

Anne Liede
Ylöjärvi, 050-344 4194, sähköposti

Synt: 05.11.2011, luovutusikäinen
- sinitäplikäs/valkea (NFO a 09 24), naaras
- sinitiikeri/valkea (NFO a 09 23), uros

Isä: Huiskulan Clemens (NFO a 09 24) , testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM
Emo: SmileTail's Soul Sister (NFO f 09), testit: FeLV, FIV, GSD IV,

Norjalainen metsäkissa ry on sitoutunut PawPedin terveysohjelmaan. Lisää tietoa englanniksi: <http://pawpeds.com/healthprogrammes/> -sivuilta.

Suosituksena on että kaikki kasvatukseen käytettävät kissat ovat testattuja kissojen perinnöllisen sydänsairauden HCM:n osalta terveiksi. Yhdistys ei voi kuitenkaan valvoa pentujen vanhempien terveystietoja, joten kannattaa pyytää kasvattajalta kopiot vanhempien terveystesteistä ja pyytää kasvattajaa vielä selventämään tulokset.

Listalla julkaistaan vain FIFe-kasvattajien Suomen Kissanliittoon rekisteröityjä pentuja. Kasvattajalla on oltava voimassaoleva kasvattajasopimus Suomen Kissanliiton kanssa.

METTIS

SISÄLLYS 2 • 2012

Hallitus ja yhteystiedot	2
Puheenjohtajalta	3
Ajankohtaista	4
Erilainen pääsiäinen	5
Matka-apteekista ensiapua	7
Suprelorin-implantti	9
Kokemuksia implantin käytöstä	11
Kissojen terveystilaa 21.4.2012	13
Onnistunut näyttelymatka Riikaan	15
Sisko ja sen sisko	17
Projektina ulkotarha kissoille	18
Valmistuneet	21
Supreme Champion –veljekset	23
FIP, paljon vanhaa ja vähän uutta	24
Roosan tarina	25
Norjalaisen metsäkissan ystäväkirja	29
Pentulista	30

Kannessa

SE*Pawsome Pi, NFO n 22

Isä SC SE*Milda ma Tildes Jet-Seth, DVM (NFO n 22)
emo IC SE*Isgården's Delta (NFO n 09 24)

Kasvattaja: Annika Forsell, Ruotsi

Omistajat: Sirpa Selin & Teppo Eloranta

METTIS

Julkaisija: Norjalainen metsäkissa ry

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa

21. vuosikerta

Taitto: Marika Lahti

LEHDEN ILMOITUSHINNAT

Koko	Jäsenet	Kaupalliset
1/1-sivu	30 €	80 €
1/2-sivu	20 €	50 €
1/4-sivu	10 €	30 €

Takakansi 4-väri 140 €

AINEISTOPÄIVÄT JA ILMESTYMINEN

lehti 3/12 31.7. syyskuussa

lehti 4/12 31.10. joulukuussa

AINEISTO-OHJEITA

Kaikki lehteen tuleva aineisto lähetetään sähköpostin
liitteenä osoitteella mettis@norjalainenmetsakissa.fi

Kuvien toimitus jpg-muodossa

Kuvatekstiin: kissan nimi ja arvot, syntynyt, väri, vanhem-
mat, omistaja, kasvattaja, kuvaaja

Otamme mielellämme vastaan kaikenkarvaisia tarinoita
metsäkissoista ja tietenkin valokuvia. Muista lähettää myös
kissasi valmistumiskuva kissan täydellisillä tiedoilla.

SEURAAVA LEHTI 3/2012

Deadline 31.7.2012

Lähetä kaikki lehteen tuleva materiaali osoitteella:

mettis@norjalainenmetsakissa.fi

ROYAL CANIN

TAKUULLA TYTYVÄINEN KISSA & KOIRA

Royal Canin tarjoaa jokaiselle kissalle ja koiralle tarkimman ja sopivimman Health Nutrition -ruokavalion, joka ottaa huomioon eläimen iän, rodun ja aktiivisuuden sekä sen fysiologiset ja erityistarpeet. Syvälliseen ravitsemukselliseen ja eläinlääketieteelliseen tietämukseen perustuvat räätälöidyt täysravinnot ovat niin maittavia ja hyvin sulavia, että annamme niille 100 % tyytyväisyystakuun. Jos ostamasi Royal Canin -ruokavalio ei maita kissallesi tai koirallesi tai et itse ole tyytyväinen tuotteeseen, saat tilalle toisen Royal Canin -ruuan tai rahasi takaisin. Lisätiedot www.royalcanin.fi.

40
VUOTTA
HEALTH
NUTRITION

100%
tyytyväisyys-
takuu

**Terveellinen
ravitsemus**

**Tieto &
kunnioitus**

**Ravitsemus-
filosofia**

**Laatu &
turvallisuus**

**Kestävä
kehitys**

